associació catalana
de vexil·lologia

any 1986 n.º 3

vexil.la catalana

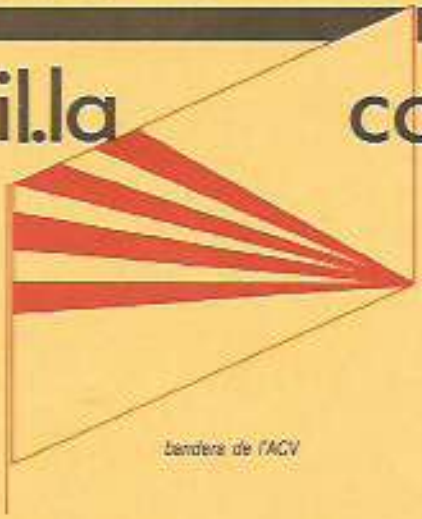

bandera de l'ACV

activitat intensa
peramola
les masies de roda
torrelles de llobregat
vilanova de segrià
vilamalla
olesa de montserrat
nacions i ètnies: estònia.

—barcelona, juny 1986—

ACTIVITAT INTENSA

L'Associació Catalana de Vexil·lologia manté una activitat molt intensa, especialment pel que fa a la tasca que ha esdevingut, si més no momentàniament, la que més l'ocupa: ajudar els municipis catalans que no tenen bandera representativa perquè de'n dotin. En aquest sentit, en aquest número de VEXILLA CATALANA hi trobareu força novetats, i encara més en el número 4, que ja estem preparant.

Entre la publicació del número anterior i aquest, l'ACV ha estudiat i informat les banderes de:

Alfarràs - Alforja - Alpicat - Arbúcies - Arnes - Ascó - Avinyonet de Puigventós Barbens - Bell-lloc d'Urgell - Bellpuig - Borredà - Calafell - Calders - Caldes d'Estrac - Calldetenes - Camós - Campmany - Caseres - Castellar del Vallès - Colomers Deltebre - Esterri d'Àneu - Fogars de Monclús - Font-rubí - Fornells de la Selva Gelida - Godall - Golmés - Gósol - La Granadella - Guissona - Els Hostalets de Balenyà - Isona i Conca de Dellà - Marçà - Meranges - Miralcamp - Monistrol de Montserrat - Montagut - Montesquiu - Montmajor - Odèn - Olost - Orsità - Pacs Pau - La Pobla de Cérvoles - Porqueres - Roda de Ter - St.Antoni de Vilamajor Sant Celoni - St. Esteve de Palautordera - St. Hipòlit de Voltregà - St. Jaume d'Enveja - St. Joan de Vilatorrada - St. Jordi Desvalls - St. Martí de Centelles St. Martí de Llémana - St. Mateu de Bages - St. Pere Sallavinera - St. Quirze Safaja - St. Salvador de Guardiola - Sta. Eulàlia de Ronçana - Sta. Llogàia d'Àlguema Sta. Perpètua de Mogoda - Serós - La Tallada - Tàrrega - Tarroja de Segarra - Tèrmens - Tordera-Toses-Vall-llobrega - Vallromanes - Vansa i Fornols - Vilabertran

L'Associació té estudiades i en procés d'informar les banderes de:

Constantí - Granera - Els Guiamets - Llorenç del Penedès - Maçanet de la Selva Orís - La Pobla de Claramunt - Pont de Vilumara i Rocafort - Riumors - Rosselló de Segrià - Sallent - St. Feliu de Guixols

Té en estudi la bandera de Sarrià de Ter i es troba en contacte amb els Ajuntaments d'Alcover, Almacelles, Castellnou de Seana, Cornudella, Cunit, Esplugues de Llobregat Garriguella, Pla de Sta. Maria, Polinyà, St. Adrià de Besós, St. Cugat del Vallès, St. Fost de Capsentelles, Torroja de Priorat, Ullastrell, Vacarisses i Vidrà, en la majoria de casos a l'espera que els esmentats municipis acabin el procés d'oficialització del seu escut d'armes municipals, en d'altres estudiant conjuntament la bandera a aprovar.

El procés d'adopció d'una bandera municipal és sempre llarg, uns cops més costós, d'altres menys. Mentre que es fa l'estudi, el disseny, i'informe, la tramesa de la proposta i es reuneix el ple municipal per, al seu torn, estudiar i decidir, de vegades passen mesos. Segons com, el ple suggereix modificacions i, amb el debat, la decisió final es retarda més. Això explica que, per exemple, publiquem aquí banderes de les quals prèviament no havíem anunciat que havíem informat i que, per contra, d'altres que sí que donàvem per enllestides encara no tinguin el vist-i-plau. Indirectament, això també explica que el número 3 de VEXILLA CATALANA Aparegui amb data endarrerida. En tot cas, de l'informe més amunt se'n despren que, aviat, l'ACV comptarà amb prou novetats per a, com hem anat fent des del primer número, ampliar les planes de VEXILLA CATALANA.

Les activitats de l'Associació, però, no s'han limitat a les banderes municipals. L'ACV ha estudiat la creació de banderes representatives d'entitats culturals i esportives i ha continuat la seva tasca d'investigació històrico-vexil·lològica. En el camp internacional, es complau de fer conèixer, aquí, un ampli i valuós estudi-informe de les banderes d'Estònia.

La Redacció.

Peramola

ESCUT L'escut de la vila de Peramola (Alt Urgell), fou autoritzat per Decret 229/85 de 6 d'agost, pel President de la Generalitat de Catalunya, Senyor Jordi Pujol i Soley, i també fou signat pel Conseller de Governació, Senyor Macià Alavedra i Moner. L'esmentat Decret, publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 583 de 2 de setembre del 1985, l'estableix com caironat: de gules, una pedra de mola d'argent amb la nadilla de sable. Per timbre corona de baró.

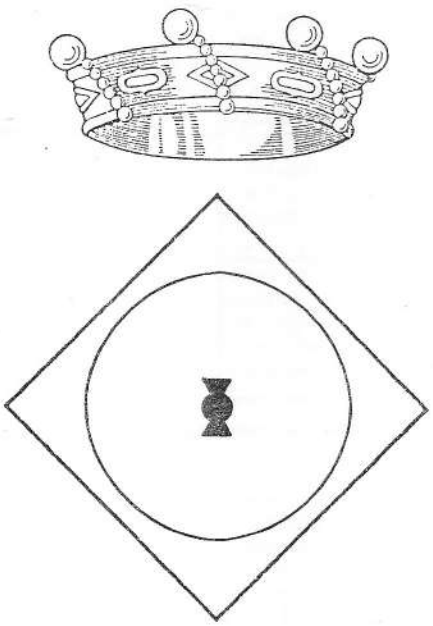

PERAMOLA: escut 6.8.1985

BANDERA L'Associació Catalana de Vexil.lologia, a petició del Senyor Modest Bonet i Planes, Alcalde de Peramola, en estudiar quina seria la bandera més apropiada per a l'esmentat municipi de Peramola,

Considerant que no hi ha precedents sobre una bandera que historicament hagi representar aquest municipi i tenint en compte el seu escut heràldic, com a forma més seriosa de basar una bandera nova, i atenint-se a les normes generals de senzillesa,

Recomana que el municipi de Peramola es doti d'una bandera vermella, color del camper del seu escut, i una pedra de mola rodona (en forma de disc) i blanca, col.locada en el centre optic del drap, és a dir que el centre de la mola se situi a la línia que divideix horitzontalment en dues meitats el drap i a 4/9 parts de la superfície comptant a partir de l'asta.

Al centre de la mola, una nadilla negra, situada verticalment.

Aquesta bandera tindrà unes proporcions de 2:3.

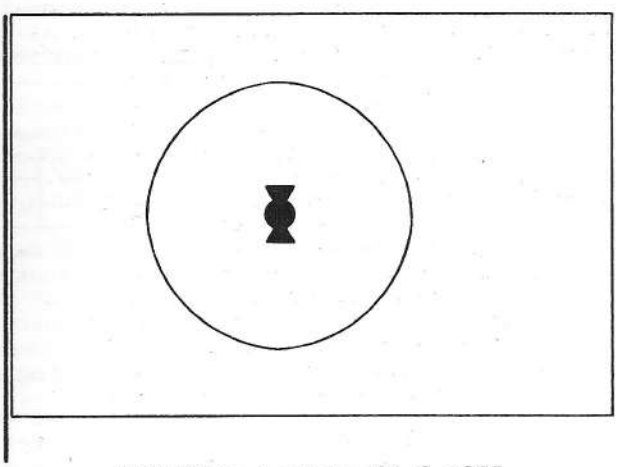

N/W/R

PERAMOLA: bandera 26.9.1985

ADOPCIÓ La proposta de l'ACV fou oficialment adoptada el 26 de setembre del 1985, i reproduïm seguidament la comunicació de l'acord:

AJUNTAMENT
DE
PERAMOLA
LLEIDA

Sortida Registre n.· 168/85.
Negociat Alcaldia.
Data 26 Nobre 1985.

Senyor,

Aquest Ajuntament conforme amb la seva atenta del 26 d'agost de 1985 i del seu informe de la mateixa data, sobre l'adoptació de l'acord d'aprovament de la "BANDERA DE PERAMOLA" - va prendre l'acord següent, adoptat en sessió extraordinària - del dia vint-i-sis de setembre últim, que transcrit, diu així:

""BANDERA DE PERAMOLA.-/A la vista dels informes emesos i escrit de L'Associació Catalana de vexil-lologia; consultes efectuades per aquesta Corporació i altres procedents al cas. Estudiat degudament i en particular l'informe abans indicat, per - unanimitat s'acorda:----------

1º).- Aprovar la bandera de PERAMOLA, que haurà de permanèixer en tots el Organismes públics d'aquest Municipi i presidir els actes oficials de la Corporació i altres procedents al cas, en unió de les Constitucionals i Autonòmiques.----------

2º).- Que els colors de la bandera de PERAMOLA, seran -- els següents: roig en tota la seva extensió.----------

3º).- Que aquesta tindrà unes proporcions de 2x3.-------

4º).- Que l'esmentada bandera contindrà l'escut d'aquesta Vilà de Peramola, composat d'una "pedra de mola" rodona -- (en forma de disc) blanca, que se situarà en el centre d'ella.

5º).- Comunicar aquest acord als Organismes competents - i en especial a "l'Associació Catalana de vexil-lologia".-----

I en cumpliment de l'acord anterior, m'és grat trasl-ladar el mateix, pels seus efectes pertinents, agraïnt-li el --- gran servei prestat a aquesta Municipalitat, per amb el seu informe, poder plasmar a la realitat un profund sentiment de la- població i Ajuntament que m'honro en presidir.-

Molt atentament

L'ALCALDE

Senyor Josep Porter-Moix, Secretari
ASSOCIACIÓ CATALANA DE VEXIL-LOLOGIA.-

BARCELONA.

4-86 (72)

Les Masies de Roda

ESCUT L'escut de la vila de Masies de Roda (Osona), fou autoritzat per Decret número 112/84 de 15 de març, pel President de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, a proposta del Conseller de Governació, Maciá Alavedra i prèvia deliberació del Consell Executiu. Fou publicat al Diari Oficial número 436 de 23 de maig del 1984, i s'estableix com: Escut caironat: de sinople, 2 masies d'or posades en faixa acompanyades a la punta d'una mola de molí d'argent nadillada d'atzur. Per timbre, una corona mural de poble.

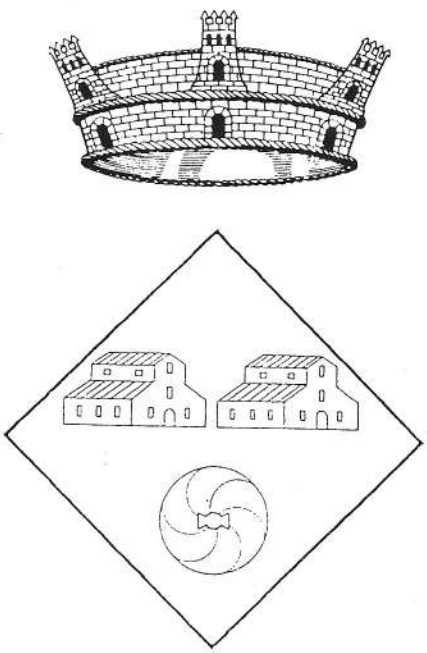

LES MASIES DE RODA: escut 15.3.1984

BANDERA A petició del senyor Batlle de Les Masies de Roda (Osona) per tal de dotar de bandera a aquest municipi, l'Associació Catalana de Vexil.lologia (ACV), un cop comprovat que mai no ha existit una bandera representativa del mateix,

Considera convenient crear-ne una de nova, que estigui d'acord amb les normes de senzillesa que la vexil.lologia aconsella per a banderes municipals i que, perquè esdevingui d'autèntica representativitat i no es pugui confondre amb cap d'altre existent, es basi en les armes municipals.

Considerant que les armes esmentades són dues masies d'or i una roda de molí d'argent en un camper verd i tenint en compte la dificultat de reproducció de les primeres esmentades figures, aquesta Associació,

RECOMANA que el municipi de Les Masies de Roda es doti d'una bandera composta de set pals verticals, les amplades de les quals seran de 2:2:1:2:1:2:2, els colors respectius dels quals siguin verd, groc, verd, blanc, verd, groc i verd. Resulta, d'aquesta manera, una bandera simètrica, les proporcions de les quals hauran de tenir una relació de dos d'alçada per tres d'ample (2x3), verda, si es vol, amb tres pals, dos de grocs i un de blanc, representant els grocs les masies i el blanc la roda, que figuren a l'escut municipal. (Informe emès el 21.11.85).

ADOPCIÓ El Batlle de Les Masies de Roda ens informà que la bandera fou aprovada pel Ple de l'Ajuntament, en sessió del dia 29 de novembre del 1985.

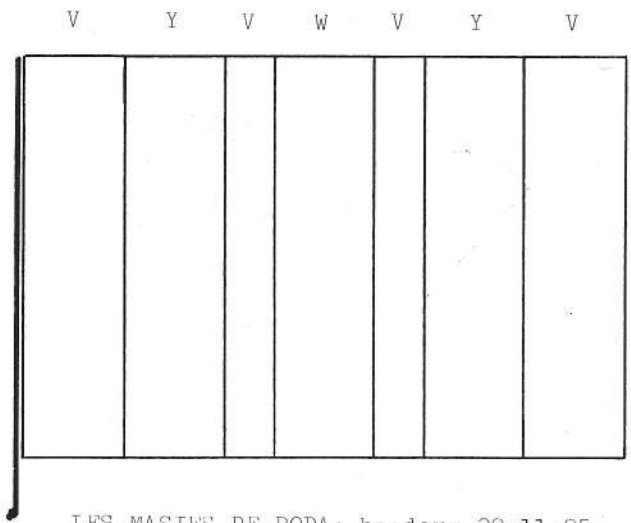

LES MASIES DE RODA: bandera 29.11.85

AJUNTAMENT DE
LES MASIES DE RODA
(BARCELONA)

Núm. .....

Fecha 12-12-1985

SR. SECRETARI

Amb molta il.lusió hem rebut la vos
tra proposta de bandera pel municipi que
el Ple de l'Ajuntament, en sessió del dia
29-11-85 ha adoptat, i del que us pregari
ens poguéssiu informar d'on podem trobar
la tel.la amb els colors i franges que er
proposeu.

Tanmateix i a fi de col.laborar en
els vostres estudis, us adjunto un talón
minatiu de 5.000'- Ptes., del que us agra
ré ens envieu un rebut per la comptabili-
tat municipal.

Visqueu molts anys.

Les Masies de Roda, a 9 de desembre
de 1.985.

El Batlle,

ASSOCIACIÓ CATALANA DE VEXIL.LOLOGIA
C/ Bertrand i Serra, 13 part. 1ª
08022-BARCELONA

Torrelles de Llobregat

ESCUT L'escut de l'Ajuntament de Torrelles de Llobregat (Baix Llobregat), fou autoritzat per Decret 158/1982, de 27 de maig, pel President de la Generalitat de Catalunya, Molt Honorable Sr. Jordi Pujol i Soley, a proposta del Conseller de Governació Joan Vidal i Gayolà i prèvia deliberació del Consell Executiu. L'esmentat decret, publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 241, de 16 de juliol del 1982, l'estableix com caironat: D'or, tres torres obertes d'atzur. Per timbre una corona mural de poble.

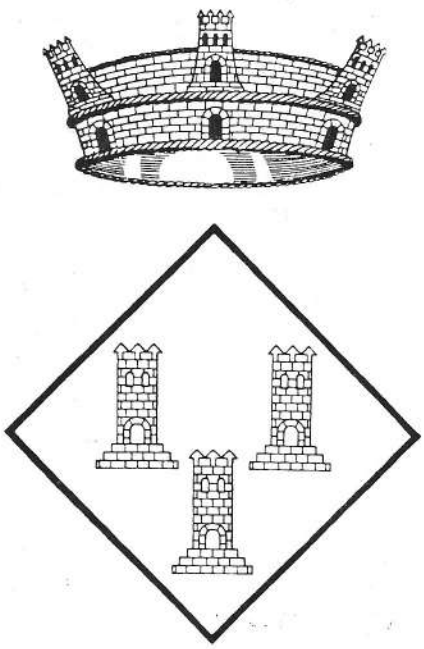

TORRELLES DE LLOBREGAT: escut 27.5.1982

BANDERA La col.laboració de l'Associació Catalana de Vexil.logia amb el municipi de Torrelles de Llobregat per a l'adopció de la seva bandera, va ser un procés accelerat: Una trucada telefònica, la reunió d'una comissió de l'ACV el dissabte següent, 18 de gener del 1986, amb en Joan Santaugini, Miquel Casas i Miquel Roig; la coincidència entre la nostra proposta i els criteris dels representants del municipi, i per tant, l'aprovació del disseny definitiu que va ser confeccionat els dies següents i inaugurat el dijous 23 de gener a les 8 del vespre en una agradable cerimònia popular. Aquesta començà amb un repic de campanes, a continuació unes paraules de l'Armand de Fluvià explicant els antecedents històrics de l'escut, unes altres relatives a la significació de la nova bandera per la nostra presidenta Anna M. Galan, seguidament la intervenció de l'Alcalde, i per fí, correfocs, botifarrada i ball. En conjunt un vespre per recordar.

La bandera de Torrelles de Llobregat és una bandera heràldica, basada en l'escut municipal, idèntic d'altra banda al del llinatge dels Torrelles, posseïdors del poble ja al segle XII. Groga amb tres torres blaves, de portes i finestres grogues, situat el conjunt a 4/9 del pal. El drap, de proporcions 2 x 3.

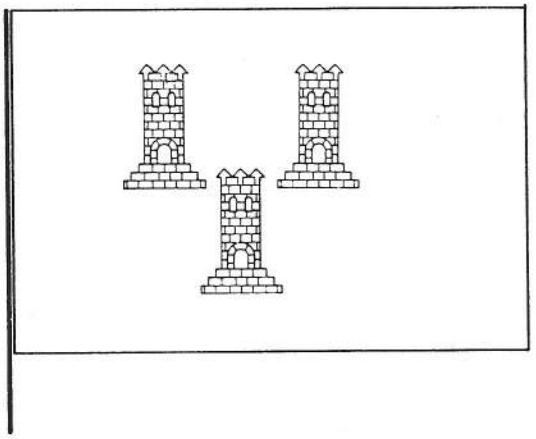

Y/B/Y

TORRELLES DE LLOBREGAT: bandera 22.1.1986

Vilanova de Segrià

ESCUT L' escut de la vila de Vilanova de Segrià (Segrià) fou autoritzat per Decret de la Presidència de la Generalitat de Catalunya número 63/1985, de 18 de febrer del 1985, i publicat al Diari Oficial de la Generalitat número 523 del 22 de març del 1985, i s'estableix com caironat: de sinople, dues fletxes caient d'argent passades en sautor. Per timbre, corona mural de poble.

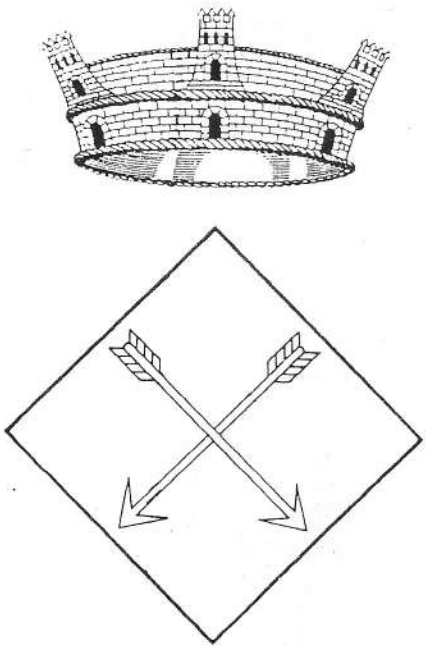

VILANOVA DE SEGRIA: escut 18.2.1985

BANDERA Conegut l'interès, expressat per escrit núm. 123 del 6 de setembre del 1983 adreçat al Senyor Director General d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya, que té l'Ajuntament de Vilanova de Segrià per dotar de bandera l'esmentat municipi.

Aquesta Associació Catalana de Vexil.lologia (ACV) ha estudiat quina seria la bandera més adequada per a representar Vilanova de Segrià i ha resolt, d'acord amb els seus coneixements, - que l'esmentada bandera és convenient que es basi en l'escut d' armes municipal.

Donades les característiques de senzillesa que concorren en aquest escut d'armes,

RECOMANA que Vilanova de Segrià es doti d'una bandera heraldica, verda, amb dues fletxes blanques, travessades en sautor (aspa) i apuntandes cap avall, inscrites en un drap de proporcions - 2:3, que seran les dimensions de la bandera. A fi i efecte que la figura sigui visible fins i tot quan la bandera no onegi, les fletxes es col.locaran en el centre optic de la bandera, és a dir que la confluença de les dues fletxes se situara a quatre novenes parts del drap comptant a partir del pal (Informe emes el 30 d'abril del 1985).

ADOPCIO La secretaria de l'Ajuntament ens informa que en el ple municipal de l' 11 d'abril del 1986, fou adoptada la bandera - que l' ACV va recomanar.

La data prevista de la inauguració és el mes de setembre, quan obriran el nou Ajuntament.

W/V

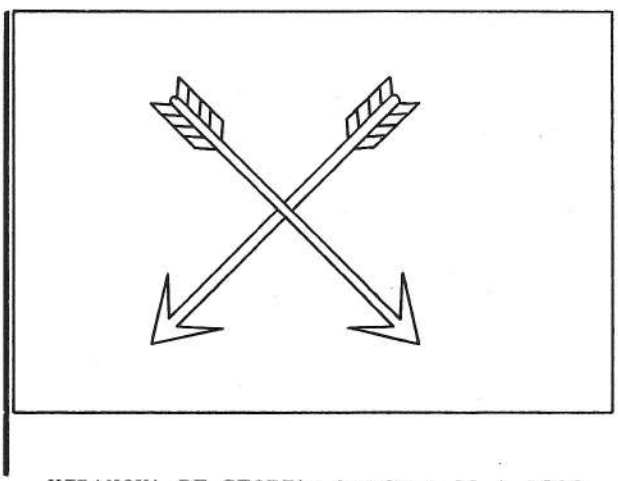

VILANOVA DE SEGRIA: bandera 11.4.1986

AJUNTAMENT DE
VILANOVA DE SEGRIÀ
(LLEIDA)

Núm.....

EMILIA CASAS CUNILL SECRETARIO DEL AYUNTAMIENTO DE VILANOVA DE -- SEGRIA PROVINCIA DE LERIDA.

CERTIFICO: Que el Ayuntamiento Pleno en sesion ordinaria celebrada el dia once de abril de mil novecientos ochenta y seis, entre otros adoptó el siguiente acuerdo:

" IV.- BANDERA LOCAL.- Despues de leer unos escritos recibidos de la Asociacion Catalana de vaxil-lologia, referente al color de la bandera local, entre otros puntos, en cuyos escritos mencionan que el color blanco, del cual fue adoptado por acuerdo de esta Corporacion en fecha 4 de enero de 1985, no es el adecuado por esta Corporacion, en relacion al escudo heraldico, ya que el color real que le pertenece o debería de ser es el del color verde.

Los señores del Consistorio enterados del contenido de -- dichos escritos y querer que el pueblo de Vilanova de Segria ondee la bandera local que realmente le pertenece, se acuerda por unanimidad de los presentes que forman la mayoria simple, que la bandera local sea del color verde y de las caracteristicas dadas por la associacio catalana de vixil-lologia. -

Y para que conste y surta sus efectos se extiende la presente certificacion visada por el señor Alcalde en Vilanova de Segria a once de julio de mil novecientos ochenta y seis.

Vº. Bº.
El Alcalde,

AJUNTAMENT DE VILANOVA DE SEGRIA

12-86 (80)

Vilamalla

ESCUT L'escut de l'Ajuntament de Vilamalla (Alt Empordà), fou autoritzat per Decret número 240/1984 de 12 de juliol, pel President de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, a proposta del Conseller de Governació, Maciá Alavedra i Moner, i previa deliberació del Consell Executiu, com: Escut caironat, de gules, un sautor (o creu de Sant Vicenç) ple, d'or, acompanyat de 2 claus passades en sautor, amb les dents a dalt i mirant cap enfora, la d'or en banda sobre la d'argent en barra, al cap, i de 2 rodes d'or, una a cada flanc. Per timbre, una corona mural de poble.

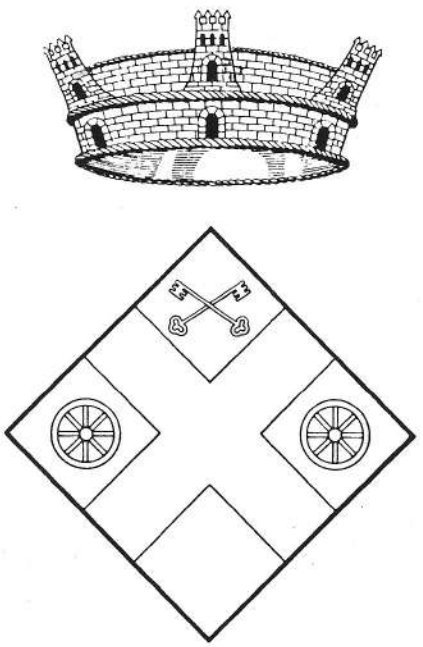

VILAMALLA: escut 12.7.1984

BANDERA A petició del senyor Ferran Prat i Batlle, Alcalde de Vilamalla, en escrit nº 394, de data 14 de setembre del 1984, adreçat a la senyora Anna Maria Galan, presidenta d'aquesta Associació Catalana de Vexil.lologia (ACV), la comissió

encarregada a l'efecte ha estudiat quina bandera seria la més apropiada per a representar el municipi de Vilamalla i tots i cadascun dels seus ciutadans.

Després de deliberar a l'efecte i tenint en compte les normes generals sobre disseny de banderes municipals, l'ACV, considerades les característiques de l'escut d'armes del municipi estimà més adient traslladar les peces i figures de l'escut al drap de la bandera, resultant d'aquesta manera una bandera única al món. És per això que l'ACV,

RECOMANA que Vilamalla es doti d'una bandera vermella, groga i blanca, que serà transposició de les armes municipals en un drap. El drap, vermell i de proporcions 2 per 3 inclourà una creu groga en aspa (o sautor), dita de Sant Vicenç, que s'acompanyarà de dues claus passades en sautor, amb les dents a dalt i mirant cap enfora, la groga en banda sobre la d'argent en barra, a la part superior, i de dues rodes grogues, una a cada flanc. L'amplada de l'aspa és d'una sisena part de l'alt de la bandera, igual que el diàmetre de les rodes; la llargada de les claus és de dues novenes parts de l'alt.

ADOPCIÓ La bandera va ser aprovada per l'Ajuntament de Vilamalla, en sessió extraordinària del dia 8 de maig del 1986. Fou hissada per primera vegada el dia 26 d'agost en un acte celebrat amb motiu de la visita del President de la Generalitat de Catalunya, Molt Honorable Sr. Jordi Pujol i Soley, i apadrinada per la seva esposa Sra. Marta Ferrusola.

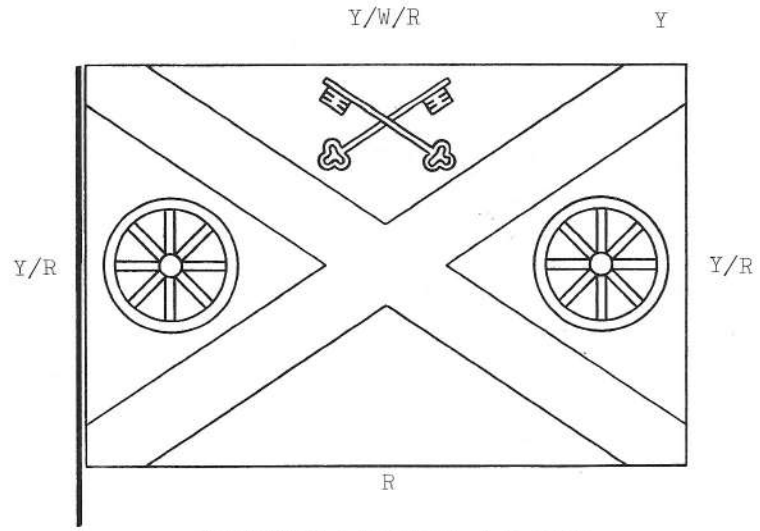

VILAMALLA: bandera 8.5.1986

INFORME SOBRE L'ESCUT HERÀLDIC DE L'AJUNTAMENT DEL POBLE DE VILAMALLA

L'Ajuntament del poble de Vilamalla (Alt Empordà) desitja l'ús oficial d'armes municipals que el distingeixein i el diferenciïn dels altres municipis del Principat, complint d'aquesta manera les disposicions dictades en diverses èpoques des del segle passat.

L'esmentat ajuntament, amb data de 24 d'agost de 1982, es dirigí al Departament de Governació per tal de tramitar l'expedient d'oficialització d'un escut municipal.

Consultades les fonts al meu abast he trobat les següents referències heràldico-sigil.logràfiques del poble de Vilamalla:

A.— Almenys des de la primera meitat del segle XIX, l'ajuntament emprà un segell rodó amb el nom del poble i al centre la creu de sant Vicenç (Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona: **Col.lecció de Sobres de Segells Municipals de Catalunya,** i **Col.lecció Sigil.logràfica Catalana).**

B.— Almenys el 1876, en un segell també rodó, la creu havia sofert una alteració: havia esdevingut una creu grega (Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona: **Col.lecció Sigil.logràfica catalana; Archivo Histórico Nacional,** de Madrid, **Sección de Sigilografía).**

C.— Posteriorment, i durant el segle XX i fins ara, l'ajuntament ha emprat l'escut estatal.

D.— El 1968, Manuel Bassa i Armengol, al seu llibre Els escuts heràldics dels pobles de Catalunya, inventà un escut d'atzur amb una cota de malla d'argent, i un cap d'or carregat de la paraula VILAMALLA en lletres de sable. Aquest escut fou reproduït per Montserrat Vayreda i Trullol, el 1978, al seu llibre «Els pobles de l'Alt Empordà».

Les referències històriques que ens poden interessar del poble de Vilamalla són les següents:

A.— El poble originàriament es trobava situat dins el comtat d'Empúries i ja el 974 pertanyia al monestir de Sant Pere de Rodes.

B.— El 1632 era lloc de reialenc dins la batllia reial de Siurana.

Consideracions

A.— És evident que el primer senyal característic que trobem com a propi del municipi és la creu de sant Vicenç. Això no és estrany ja que sant Vicenç és el patró del poble. Cal, doncs, revalidar aquest senyal.

B.- Com que la creu sola de sant Vicenç no ens serveix per a una ràpida indentificació de l'escut municipal, cal trobar en la història del municipi un altre senyal que serveixi a tal fi. Crec que el més adient és el senyal del monestir de sant Pere de Rodes: les claus i les rodes.

C.— Cal rebutjar la cota de malla proposta per Bassa i Armengol, mancat de tot fonament i sense cap tradició.

Per tot això, i tenint en compte d'ajustarme fidelment a la història del municipi, crec que l'escut del poble de Vilamalla hauria d'ésser organitzat i ordenat de la manera següent:

Escut caironat: de gules, un sautor (o creu de sant Vicenç) ple d'argent acompanyat de 2 claus passades en sautor, amb les dents a dalt i mirant cap enfora, la d'or en banda sobre la d'argent en barra, al cap, i de 2 rodes d'or, una a cada flanc. Per timbre una corona mural de poble.

Barcelona, 8 de setembre de 1982.

Armand de Fluvià i Escorsa
conseller heràldic
diplomat en Genealogia, Heràldica i Nobiliària

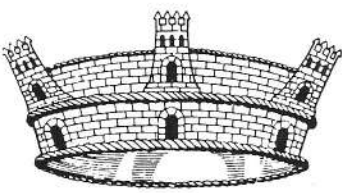

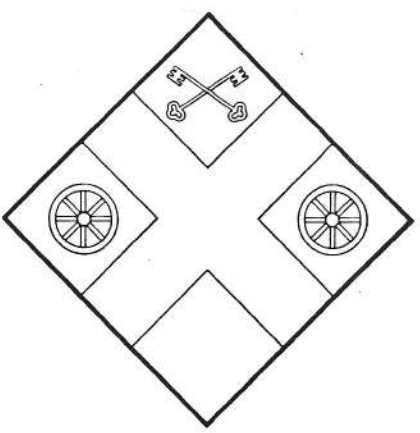

15-86 (83)

GENERALITAT DE CATALUNYA

PRESIDÈNCIA

D. 240/1984

REGISTRAT
amb el n.º 288
del Registre de DISPOSICIONS
EL SECRETARI ADJUNT DEL GOVERN
DE LA GENERALITAT

FAIG CONSTAR que aquesta fotocòpia reprodueix fidelment l'original.
Barcelona, 30 VII. 84
EL SECRETARI ADJUNT DEL GOVERN
DE LA GENERALITAT
P.D. [illegible]

DECRET

de 12 de juliol de 1984, pel qual s'autoritza l'Ajuntament de Vilamalla per adoptar el seu escut heràldic municipal.

L'Ajuntament de Vilamalla ha considerat convenient d'adoptar el seu escut heràldic i, per això, d'acord amb les facultats que li confereixen les disposicions legals vigents, elevà el corresponent expedient per a la seva aprovació definitiva.

L'expedient es tramità d'acord amb les normes de procediment establert en la Llei de Règim Local i el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals. La Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans, a proposta de la seva Comissió Heràldica, en va emetre el dictamen en sentit favorable.

Per tant, i d'acord amb el que preveuen l'apartat h) de l'article 1r. del Decret 160/1980, de 19 de setembre, i l'apartat e) de l'article segon del Decret 231/1980, de 18 de novembre; a proposta del Conseller de Governació i prèvia deliberació del Consell Executiu,

DECRETO:

Article únic.- Autoritzar l'Ajuntament de Vilamalla per adoptar el seu escut heràldic municipal, que quedarà organitzat de la manera següent:

GENERALITAT DE CATALUNYA

PRESIDÈNCIA

Escut caironat: de gules, un sautor (o creu de Sant Vicenç) ple d'or acompanyat de 2 claus passades en sautor, amb les dents a dalt i mirant cap enfora, la d'or en banda sobre la d'argent en barra, al cap, i de 2 rodes d'or, una a cada flanc. Per timbre, una corona mural de poble.

Barcelona, 12 de juliol de 1984.

Jordi Pujol
President de la Generalitat
de Catalunya

Macià Alavedra i Moner
Conseller de Governació

17-86 (85)

N. de R. El 6 de febrer del 1984, el conseller heràldic, Armand de Fluvià i Escorsa, per indicació de la Comissió Heràldica de la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans, va emetre rectificació a l'informe sobre l'escut, en el sentit de que la creu de Sant Vicenç ha de ser d'or i no d'argent.

Reproduïm a continuació documents relatius al tràmit seguit per l'Ajuntament a fi i efecte d'aprovar la bandera de Vilamalla.

INFORME DEL SECRETARI DE L'AJUNTAMENT DE VILAMALLA.

Il·ltre. Sr.:

El sotasignat, Secretari de l'Ajuntament de Vilamalla, donant compliment al Decret de l'Alcaldía de data 3 d'aquest mes, té l'honor d'emetre el següent

I N F O R M E :

Els escuts heràldics i les banderes son els símbols que representen un col·lectiu humà, les seves tradicions, la seva història.

El Poble actual, es una evolució històrica formada per una successió de fets sobresortints.

La seva perpetuitat, be reflectida en els símbols del seu escut heràldic.

Es recomana una senzillesa en la confecció d'una Bandera i així ho fa constar l'Associació Catalana de Vexil·lologia de Barcelona.

Per això, i vistos els següents preceptes legals: article 121-3 del tex refós de la Llei de Règim Local de 24 de juny de 1.955, Llei 39/1.981 de 28 d'octubre; article 300 i següents del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals de 17 de maig de 1.952; l'article 22-2-b) de la Llei 7/85 de 2 d'abril i Decrets de la Presidència de la Generalitat de Catalunya 160/80 de 29 de setembre (article 1 b) i 231/80 de 18 de novembre (article 2on.), l'informant creu correspont al Ple de l'Ajuntament l'adopció de l'acord d'aprovació, com a Corporació de dret públic que té la representació del Municipi, acceptant la recomenació feta per la dita Associació, en lo que es refereix a símbols i colors.

No obstant, l'Ajuntament acordarà.

Vilamalla, 5 de maig de 1.986.

El Secretari,

18-86 (86)

INFORME CONJUNT DE LES COMISSIONS INFORMATIVA DE CONTRACIÓ I CULTURA DE L'AJUNTAMENT DE VILAMALLA.

A L'AJUNTAMENT.

Il·ltre. Sr.:

Els països, les ciutats, els pobles, les famílies, les persones, les organitzacions, històricament han cercat un símbol que els representi.

El Poble de Vilamalla, com qualsevol altre, es pot considerar desde una doble vertent: en un aspecte material, es un àmbit territorial, integrat per un conjunt de persones, d'edificis, d'una estructura i organització, d'equipaments; i d'altre part en un aspecte espiritual, com un col·lectiu humà amb les seves tradicions, costums, història.

Per representar-ho simbòlicament, té un escut heràldic, però li manca una bandera que el representi i que flamegi en un lloc d'honor en els actes i esdeveniments locals.

Essent l'Ajuntament, la Corporació de dret públic, que té la representació del Municipi, correspont al Ple l'adopció de l'acord d'aprovació, a l'empara de la legislació vigent.

Per això, els sotasignants, tenen l'honor de proposar a l'Ajuntament que acordi la seva aprovació, amb les característiques recomenades per l'Associació Catalana de Vexil·lologia de Barcelona, que proposa els colors i símbols de l'escut heràldic.

No obstant això, l'Ajuntament acordarà.

Vilamalla, 5 de maig de 1.986.

DECRET.- Rebut l'informe de la Associació Catalana de Vexil-lologia de Barcelona, de data 31 de març passat, referent al model de bandera proposat per l'Ajuntament i que mereix la seva conformitat, demanis informe a les Comissions Informatives de Governació i Cultura i al Secretari que s'uniran a aquest expedient, i una vegada obtinguts, convoquis a l'Ajuntament per la sessió extraordinària que tindrà lloc a la Casa Consistorial, el dia vuit d'aquest mes, a les 21'30 hores, en quin ordre del dia figurarà la aprovació de la Bandera local, si s'escau.

Ho mana i signa el Sr. Alcalde, En Ferran Prat i Batlle, a Vilamalla, el tres de maig de mil nou-cents vuitanta-sis.

AJUNTAMENT DE VILAMALLA

L'Alcalde, El Secretari,

DILIGENCIA.- Per fer constar que queden incorporats al present expedient, els informes emesos per les Comissions Informatives de Governació i Cultura d'aquest Ajuntament, conjuntament, i del Secretari; certifico.

Vilamalla, 5 de maig de 1.986.
El Secretari,

DILIGENCIA.- Per fer constar que en el dia d'avui s'han cursat les convocatòries per la sessió extraordinaria del dia 8, a les 21'30 hores; certifico.

Vilamalla, 6 de maig de 1.986.
El Secretari,

EN MARIUS DIAZ I LLOBET, Secretari de l'Ajuntament de VILAMALLA, Comarca de l'Alt Empordà, provincia de Girona,

CERTIFICO: Que l'Ajuntament en sessió extraordinària del dia vuit d'aquest mes, va acordar: "A continuació es dona compta de l'expedient tramitat per l'aprovació de la Bandera Local, en el que hi consta l'informe emès per l'Associació Catalana de Vecil-lologia de Barcelona i el Dictamen de les Comissions Informatives de Governació i Cultura.= Vistos l'article 121-3 del text refós de la Llei de Règim Local de 24 juny 1.955, Llei 39/1.981 de 28 d'octubre; l'article 300 i següents del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals

de 17 de maig de l.982, l'article 22-2-b) de la Llei 7/85 de 2 d'abril de l.985, i Decrets de la Presidència de la Generalitat de Catalunyam 160/80 de 19 de desembre (article 1 b) i 231/80 de 18 de novembre (article 26n), per unanimitat, s'acorda:= 1er.- Aprovar la Bandera Local, que tindrà les següents característiques: = Bandera vermella, groga i blanca, que serà la transposició de les armes municipals en un drap. El drap, vermell i de proporcions 2 x 3 inclourà una creu groga en aspa (o sautor), dita de Sant Vicenç, que s'acompanyarà de dues claus passades en sautor, amb les dents a dalt, i mirant cap enfora, la groga en banda sobre la d'argent en barra, a la part superior, i de dues rodes grogues, una a cada flanc. L'amplada de l'aspa és d'una sisena part de l'alt de la bandera igual que el diàmetre de les rodes; la llargada de les claus és de dues novenes parts de l'alt.= 2ón.- Que es publiqui l'Edicte d'aprovació al B.O. de la provincia.= 3er.- Facultar a l'Alcaldia-Presidència pels tràmits adients".

I perquè així consti, signo la present, d'ordre i amb el Vist-i-Plau del Sr. Alcalde, a Vilamalla, a dotze de maig de mil nou-cents vuitanta-sis.

AJUNTAMENT DE VILAMALLA

Vist-i-Plau
L'Alcalde,

DILIGENCIA.- Per fer constar que en el dia d'avui s'envia Edicte al Govern Civil de la provincia, per la seva publicació al B.O. de la provincia; certifico.
Vilamalla, 14 de maig de 1.986.
El Secretari,

DILIGENCIA.- Per fer constar que durante el período d'exposició al pùblic de l'expedient d'aprovacióde la Bandera, comprés entre el set de juny i el set de juliol, de l.986, ambós compresos, previ anunci publicat al B.O. de la provincia núm. 69 del dia 7-6-86 i fixat un altre exemplar en el tauler d'anuncis de la Casa Ajuntament, no s'ha presentat cap reclamació; ho certifico.
Vilamalla, 7 de juliol de 1.986.
El Secretari,

DECRET.- No havent-se presentat cap reclamació a l'exposició pública de l'expedient d'aprovació de la Bandera Local, per termini d'un mes, convoquis a l'Ajuntament per la sessió extraordinària del dia 9 d'aquest mes, a les 22 hores, en quin ordre del dia s'inclourà la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Ho mana i signa el Sr. Alcalde, En Ferran Prat i Batlle, a Vilamalla, a set de juliol de mil nou-cents vuitanta-sis.

L'Alcalde,

P.S.M.
El Secretari,

DILIGENCIA.- En el dia d'avui queden fetes les convocatòries ordenades a l'anterior Decret; ho certifico.

Vilamalla, 7 de juliol de 1.986.
El Secretari,

EN MARIUS DIAZ I LLOBET, Secretari de l'Ajuntament de VILAMALLA,

CERTIFICO: Que l'Ajuntament en sessió extraordinària del dia nou d'aquest mes, va acordar:

"Es dóna compta de l'expedient tramitat per l'aprovació de la Bandera Local, quina proposta es va aprovar en sessió extraordinària del dia 8 de maig passat i publicat l'edicte d'exposició al públic en el B.O. de la provincia núm. 69 del dia 7 de juny passat, per termini d'un mes, que ha transcorregut sense haver-se presentat cap observació ni reclamació.= Els senyors reunits per unanimitat acorden aprovar-lo definitivament i enviar una còpia de l'expedient a la Generalitat de Catalunya, als efectes adients".

I perquè així consti, signo la present, d'ordre i amb el Vist i Plau del Sr. Alcalde, a Vilamalla, á deu de juliol de mil nou-cents vuitanta- sis.

Vist i Plau
L'Alcalde,

DILIGENCIA.- En el dia de la data s'envia una còpia del present expedient als Serveis Territorials del Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya a Girona; ho certifico.
Vilamalla, 10 de juliol de 1.986.
El Secretari,

ALT EMPORDÀ

Jordi Pujol inaugurà la nova plaça major de Vilamalla

Alfons Gumbau
Corresponsal

Vilamalla (Alt Empordà). — El president de la Generalitat, Jordi Pujol, dedicà la jornada d'ahir, dissabte, a les terres empordaneses i especialment al poble de Vilamalla, on inaugurà diferents instal·lacions públiques i s'interessà pel futur de les dependències de l'estació fitosanitària i duanera del seu terme. A la tarda, el president tenia prevista una visita sorpresa a la zona de la comarca devastada pel foc.

El president de la Generalitat, acompanyat de la seva esposa i de nombroses autoritats locals i provincials entre els quals hi havia el vicepresident del Parlament de Catalunya, Arcadi Calzada, el delegat de Governació de la Generalitat, Xavier Soy, i el president de la Diputació de Girona, Salvador Carrera, visità la població empordanesa de Vilamalla, on participà en la benedicció de la nova bandera de la població, que fou apadrinada per la seva esposa, Marta Ferrusola, en la inauguració de la nova plaça Major i d'una unitat a l'escola pública, i en la col·locació de la primera pedra del futur polisportiu.

La segona part de la visita, que es realitzà després d'assistir a una exposició de treballs escolars, artesanals i industrials del poble, se centrà en el complex fitosanitari i duaner. Representants de la Cambra de Comerç i Indústria de Girona i dels Col·legis d'Agents de Duanes, així com exportadors mostraren al president Pujol les condicions que fan òptima la creació del gran centre duaner en aquesta població

El president féu un breu parlament amb motiu de la inauguració de la plaça Major, en el qual encoratjà els vilamallencs a continuar l'esforç de tirar endavant un petit poble com el seu. «Catalunya —digué— també és un poble petit en el seu terreny i ha sabut aconseguir un alt nivell econòmic i cultural, com ja veig que també esteu aconseguint vosaltres.» Tot seguit, l'honorable Jordi Pujol ballà la sardana *Vilamalla al president Pujol* —original del compositor figuerenc Jaume Cristau—, tot i que, segons que ell mateix manifestà, no acostuma a ballar-ne. Jaume Cristau digué que la sardana havia estat composta aquests darrers dies, quan tot l'Empordà era un foc, i que aquest dramatisme era present en els cants. A la tarda, Jordi Pujol va visitar alguns dels pobles més afectats pels incendis de la darrera setmana.

8PMCG

El president Pujol i la seva esposa ballaren la sardana a Vilamalla

Olesa de Montserrat

ESCUT L'escut de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat (Baix Llobregat), fou autoritzat per Decret número 208/1986, de 17 de juny, pel President de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, a proposta del Conseller de Governació Agustí M. Bassols i prèvia deliberació del Consell Executiu. Fou publicat al Diari Oficial número 720 de 30 de juliol del 1986, i s'estableix com escut caironat truncat, al primer, d'or una olivera arrencada de sinople fruitada de sable; i al segon, de gules, un mont de set penyes d'or movent de la punta, somat d'una serra també d'or. Per timbre, una corona mural de vila.

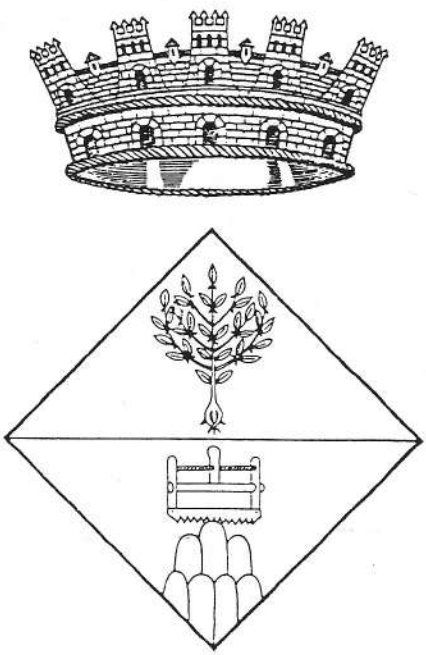

OLESA DE MONTSERRAT: escut 17.6.1986

BANDERA A petició del Senyor Alcalde d'Olesa de Montserrat, sense que en aquesta Associació Catalana de Vexil.lologia constin dades per a dictaminar sobre una bandera històrica del municipi, amb prou representativitat perquè sigui adoptada per a tot el municipi, vistes les característiques històriques, geogràfiques i l'heràldica municipal, l'Associació Catalana de

Vexil.lologia creu convenient que la bandera municipal d'Olesa de Montserrat es basi en el seu escut d'armes però, essent -- aquest de difícil reproducció atenent les figures que hi intervenen, per raons de simplicitat suggereix que l'esmentada bandera no sigui la simple traslladació de l'escut al drap ni que - prengui de l'escut les seves figures sinó que es limiti a prendre'n els colors, és a dir el verd, el groc i el vermell.

Atenent que el verd és el color de la figura principal, que el groc és el segon color en importància, tota vegada que és el - que hi ha en el primer camper i el de la segona figura (la muntanya de Montserrat i la serra) i que el vermell és el color - del segon camper, entenem que serà bo que la bandera municipal d'Olesa de Montserrat sigui un tricolor verd, groc i vermell. Aquests tres colors es disposaran transversalment, de forma que malgrat que, per manca de vent, la bandera romangui plegada sobre d'ella mateixa, esdevinguin tots tres ben visibles. Donat que l'element més característic d'Olesa és l'olivera de la primera figura, el verd es trobarà a la bandera en doble proporció que els altres dos colors. Així, l'ACV

RECOMANA que Olesa de Montserrat es doti d'una bandera municipal pròpia, que serà un tricolor de tres faixes, verda la primera, groga la segona i vermella la tercera, la verda de doble amplada que qualsevol de les altres dues. La faixa verda - serà, necessariament, d'un color verd olivera, de forma que recordi la figura principal de l'escut.

A fi i efecte que aquesta bandera no desdigui d'altres -- que la puguin acompanyar, les seves proporcions seran necessàriament de 2 x 3. (Informe emès el 20.5.86).

ADOPCIÓ La Corporació municipal d'Olesa de Montserrat en sesió plenaria ordinaria celebrada el dia 5 de juny del 1986 va acordar dotar al Municipi d'una bandera propia, segons l'informe emès per l'ACV.

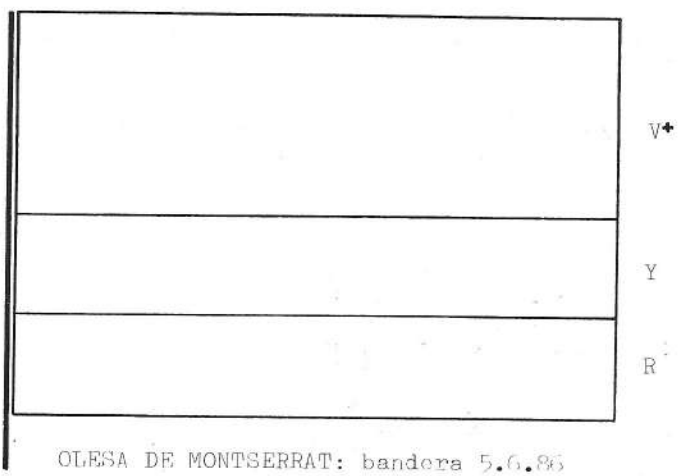

OLESA DE MONTSERRAT: bandera 5.6.86

AJUNTAMENT
D'OLESA DE MONTSERRAT
(Baix Llobregat)

JAIME BLANCO CARBALLO, SECRETARI D'ADMINISTRACIÓ LOCAL AMB EXERCICI A L'AJUNTAMENT D'OLESA DE MONTSERRAT.

CERTIFICO: Que l'Ajuntament Ple d'aquesta Vila a la sessió ordinària celebrada el dia 5 de juny de 1.986 adoptà l'acord següent:

6è. GOVERNACIÓ. Honors i distincions. Bandera municipal: Després d'intervenir el Sr. Perpiñá manifestant que respecta el criteri de l'Associació consultada però, que no el comparteix, la Corporació per DOTZE (12) vots a favor dels Srs. Pujol, senyora Pascual Estivill, Asturias, Pascual, Ramirez, Prats, Martin, Medinilla, Hortelano, Amores, Sra. Gramunt i Xairó, ZERO (0) en contra, i les abstencions dels senyors Perpiñá, Planas,Arévalo i Francesch, acorda aprovar la següent proposta de l'Alcaldia:

En execució de l'acord corporatiu plenari de 9 de maig de 1986, i vist l'informe del Sr. Josep Porter Moix, Secretari de l'Associació Catalana de Vexil.lologia sobre l'ordenació de la Bandera Municipal propia i el seu disseny, aquesta Alcaldia proposa al Ple acordi:

PRIMER: Dotar al Municipi d'una Bandera propia que serà tricolor de tres faixes, verd la primera, groga la segona i vermella la tercera, la verd de doble amplada que qualsevol de les altres dues que seran iguals. La faixa verd serà necessàriament d'un color verd olivera, recordant la figura principal de l'Escut, o sigui una olivera arrencada.

SEGON: El format de la Bandera serà de 2 x 3 metres d'alt i llarg.

TERCER: Deixar sense efecte la bandera actual que s'utilitza sense reconeixement exprés.

QUART: Comunicar a la Generalitat de Catalunya els presents acords, a fi d'autoritzar la Bandera adoptada en aquests acords.

I, perquè així consti i als efectes que correspongui, signo aquesta certificació amb el vist-i-plau del Sr. Alcalde i el segell que ho acredita.

Olesa de Montserrat, 26 de juny de 1.986.

Vist i Plau
L'Alcalde,

AJUNTAMENT OLESA DE MONTSERRAT

26-86 (94)

nacions i ètnies

BANDERES I ESCUTS DELS PAÏSOS (QUASI) OBLIDATS

Area del Mar Bàltic

N. de la R.

L'article del molt conegut, i reconegut, vexil.lòleg Roman Klimes, que comencem a publicar en el present número del nostre butlletí, ens abruma per la seva riquessa gràfica, que fins i tot podriem titllar d'excessiva si no fos per que mai un afeccionat a les banderes s'estimarà com a excés tantes dades i tant acurades.

Només hem pensat d'afegir al texte del nostre col.laborador una petita referència històrica dels territoris objecte de l'estudi, llevat de Danzig i Memel, que figuren ja a l'original. La fòrmula per a introduïr aquestes dades consisteix en uns textes a l'inici de cadascuna de les parts de composen l'article, a més de notes disperses.

TEXTE

En aquesta sèrie donarem un petit repàs a les banderes i escuts d'uns països que foren , fa un cert temps, independents, però ara son parts d'altres estats. No volem popularitzar els moviments separatistes, sino més aviat, el recordar quelcom d'ells. La desaparició d'alguns dels països va ésser un desenvolupament natural, però uns altres foren envaits per potències alienes.

Dins la primera part volem donar repàs a les banderes i escuts dels Països Bàltics: Estònia, Letònia i Lituània; a la segona part, les banderes i escuts de la Ciutat Lliure de Danzig i el Territori de Memel.

La heràldica i la vexil.lologia tenien un alt nivell i eren molt populars en els Països Bàltics. Però ara, quaranta-cinc anys després de la seva ocupació per l'Exèrcit Roig de la Unió Soviètica, tots aquests símbols foren prohibits, però no oblidats.Cada cert temps es poden veure aquestes banderes, encara en ús (a manifestacions, ambaixades, consulats o d'altres institucions). Amb l'excepció de Suècia i Finlàndia cap altre pais occidental no ha reconegut l'ocupació dels Països Bàltics. A més, els seus governs encara existeixen legalment i certes representacions diplomàtiques.

No em va resultar gens fàcil el recollir informacions sobre aquest tema, per la qual cosa vull donar gràcies a tothom i especialment a:
- Doctor Ottfried Neubecker, Pro Heraldica, Stuttgart, Alemànya.
- Miss Anna Taru, Legació i Consolat General Estonià, Londres, R. Unit.
- Mr. Anatol Dinbergs, Encarregat de Negocis, Legació Letona, Washington D.C., Estats Units.
- Miss Annemarie Helfensteller, Bonn, Alemanya, pel seu ajut per a la traducció.

ESTÒNIA

Població d'ètnia finesa, conquerida succesivament pels germans de l'Ordre Teutònica, els suecs i, finalment, el rusos, del qual imperi formà part fins el 1918. A aquesta data i contràriament als dessitjos dels comunistes ortodoxes, Estònia va aprofitar el principi d'autodeterminació per a proclamar-se independent, amb el nom de "Eesti Wabariik" o República Estoniana.

Independència perduda al 1940, quan va ésser ocupada pels alemanys i, juntament amb Letònia i Lituània, incorporada al territori del "Östland". Tot just a conseqüència del seu alliberament per les tropes soviètiques, es proclamà la dita "Eesti Noukogode Sosialistyk Vabariik" de caire soviètic, essent incorporada a l'URSS com a una de les seves repúbliques constituents.

Algunes de les seves ciutats tingueren banderes distintives, molt antigues, en raó de la seva pertenença a la Lliga Hanseàtica, com és el cas de Tallinn, o de Tartu. Durant el breu període com a estat independent, tots els districtes o províncies estonianes foren dotats de banderes distintives, per cert ben poc distintives, posat que totes consistien en dues faixes horitzontals, blanca sobre verda, amb

l'escut provincial al mig de la primera, i que hom pot veure totes a un dels primers Flag Bulletin, incloent-se alguns exemplars al present article.

Després de l'incorporació a l'URSS, prohibits els senyals de la Independència, Estònia va fer servir altres dues banderes. Primer una de vermella amb el símbol de la falç i el martellsurmontat de les inicials ENSV, tot en or; després del 1955, la dela Unió, diferenciada per ones blanques i blaves.

A continuació figuren els símbols del periode d'independència estonià.

Fig. 1 Armes reduides -Consistents en un camper d'or amb tres lleopards d'atzur lampassats de gules.

Fig. 2 Bandera Nacional i Mercant - Consistent en tres franges horitzontals de colors blau, negre i blanc; proporcions 7 : 11. (1) *

Fig. 1

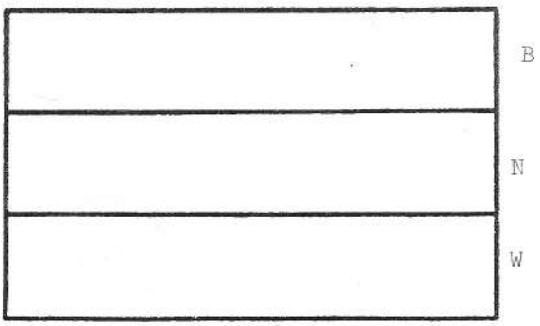

Fig. 2

Fig. 3 Armes Majors -Les reduïdes orlades de branques d'or.

Fig. 4 Guió Presidencial -Blau, negre i blanc, amb les Armes Majors al centre.

Fig. 3

B/Au

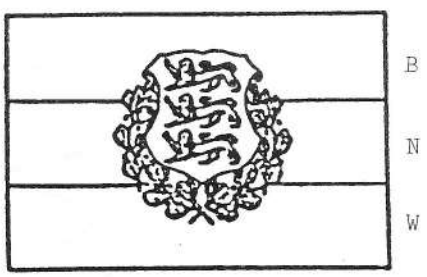

Fig. 4

(1) N.de R. - Molt sovint han estat publicades versions que duïen la franja negra més estreta.

Fig. 5 Gallardet del Cap de l'Estat - Blanc amb les Armes Majors.

Fig. 6 Guió del Ministre de Defensa - Blau, negre i blanc, amb les Armes reduïdes.

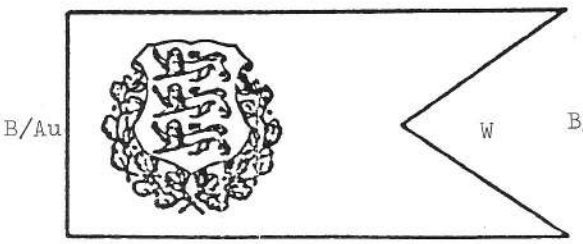

Fig. 5

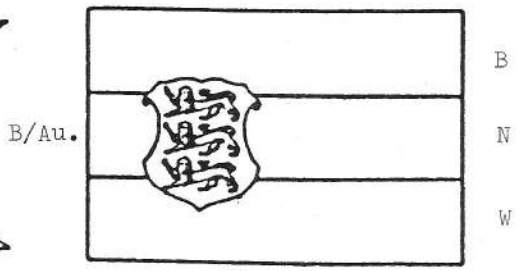

Fig. 6

Fig. 7 Bandera Naval (2)* - Blanca amb creu blava damunt de sautor negre.

Fig. 8 Ensenya Naval - El tricolor amb les Armes reduïdes.

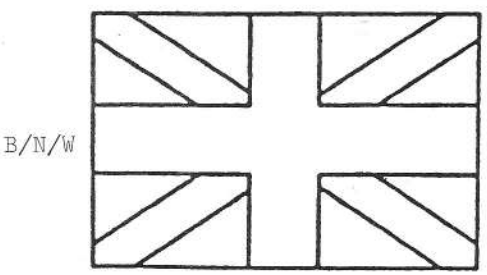

Fig. 7

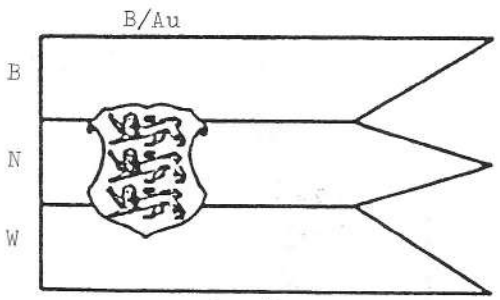

Fig. 8

Fig. 9 Ensenya Naval de Servei - El tricolor amb les Armes reduïdes a la franja blava. (3)

Fig. 10 Guió del Comandant en Cap de l'Exèrcit - Blau a l'asta i blanc al batent amb les Armes reduïdes i dues estretes franges daurades a dalt i baix.

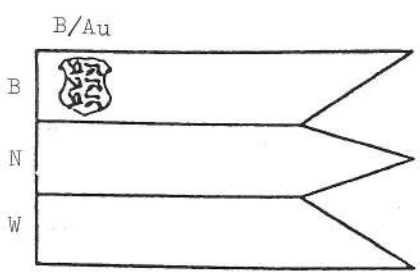

Fig. 9

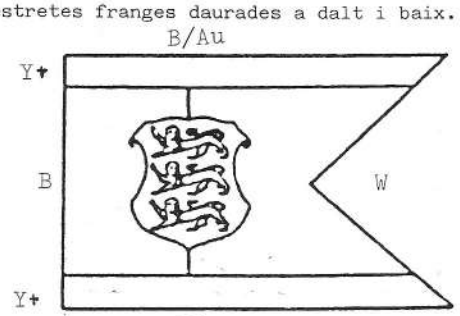

Fig. 10

(2) N.de R. - Es tracta de la bandera de Tallamar i bandera de les Bateries de Costa.

(3) N.de R. - Feta servir pels Vaixels de Socors.

Fig. 11 Guió de Vice-Admirall - Com l'anterior sense les franges daurades.

Fig. 12 Guió de Tinent General - El mateix amb solsament una franja daurada a dalt.

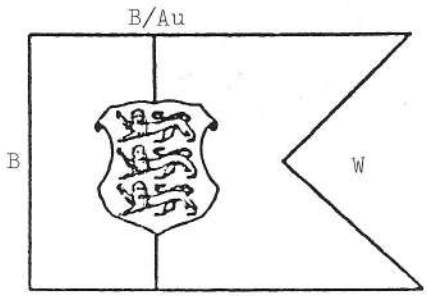

Fig. 11

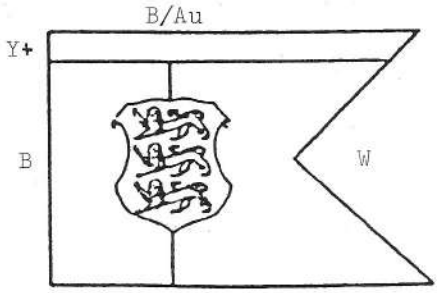

Fig. 12

Fig. 13 Guió de General Major - El mateix amb una franja daurada a baix.

Fig. 14 Distintiu d'aviació (a les ales) - Triangle central blanc orlat de negre i de blau.

Fig. 15 Distintiu d'aviació (al timó) - Blau, negre i blanc, com la bandera nacional

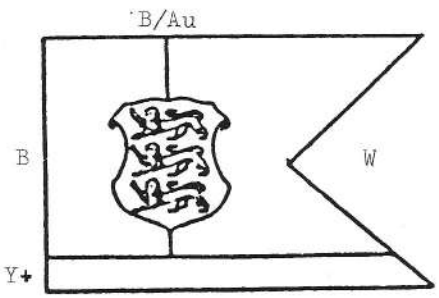

Fig. 13

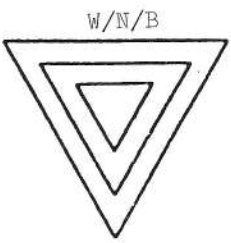

Fig. 14

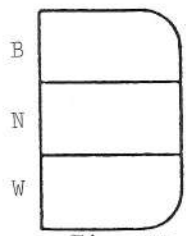

Fig. 15

Fig. 16 Bandera Postal - La nacional amb un corn d'or al mig de la faixa negra.

Fig. 18 Bandera de la Guàrdia de Fronteres - El tricolor nacional amb un triangle verd orlat d'or a l'asta i, al mig d'aquest, les lletres inicials daurades P i V.

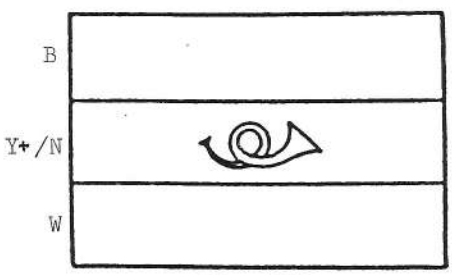

Fig. 16

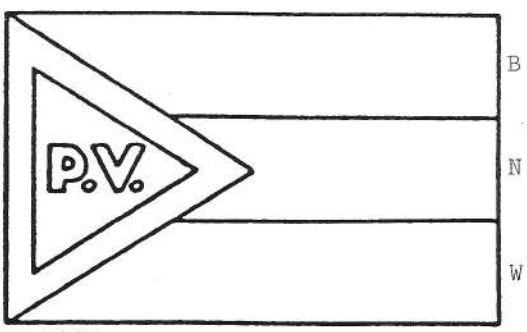

Fig. 18

Fig. 17 Gallardet de Guerra i Submarí - Blanc amb el tricolor a l'asta. (4)

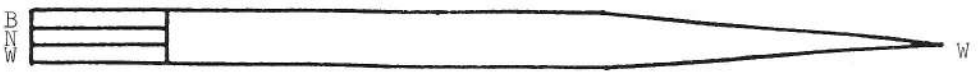

Fig. 17

Fig. 19 Bandera del Cap de la Guàrdia de Fronteres - Blanca amb un triangle verd orlat d'or.

Fig. 20 Banderinet del Ministre de l'Interior - Blanc amb triangle verd orlat d'or.

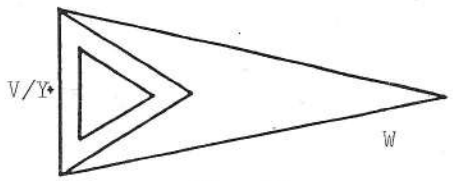

Fig. 19

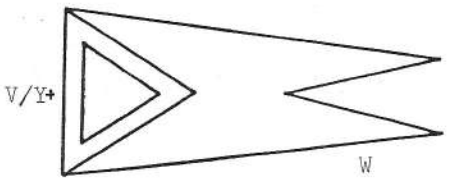

Fig. 20

Fig. 21 Banderinet de Cap de Divisió - Blanc amb una orla verda en forma de V.

Fig. 22 Banderinet d'Oficial més antic - Blanc, blau, blanc.

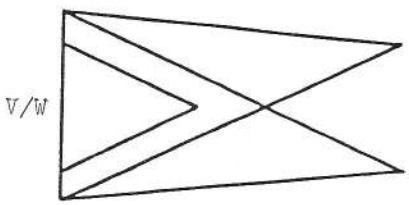

Fig. 21

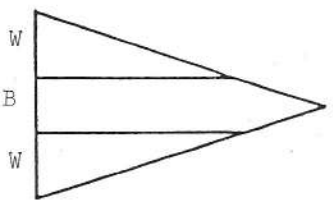

Fig. 22

Fig. 23 Banderinet del Cap de l'Armada (quan no és un Admirall) - Blanc amb orla blava en forma de V tombada, amb una àncora daurada a l'asta.

Fig. 24 Escut del Cos de Defensa - D'or amb àliga d'argent la qual porta espasa d'argent i les Armes reduïdes de la República.

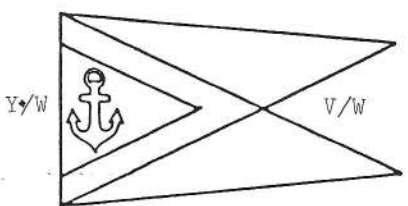

Fig. 23

Fig. 24

(4) N.de R. - El mateix disseny amb camper groc i tricolor a l'asta es feia servir pels Vaixells de Servei.

Fig. 25 Ministeri de Defensa (anvers) - Daurada amb tres lleopards blaus lampasats de gules . La bandera porta una vora a tres de les seves bandes de color vermell

Fig. 26 Ministeri de Defensa (revers) - Daurada amb l'àliga ja dita a la figura 24.

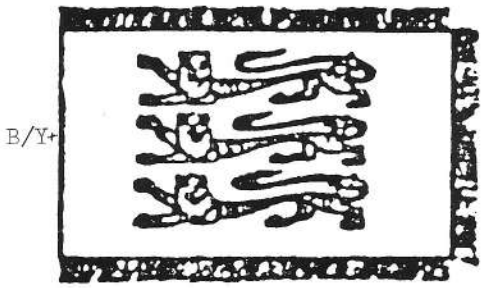

Fig. 25

Fig. 26

Fig. 27 Gallardet del Cap del Cos de Defensa - La mateixa àliga damunt de blanc.

Fig. 28 Bandera del cos de Defensa - Blava, negra i blanca amb franja vertical daurada a l'asta amb l'emblema de l'àliga.

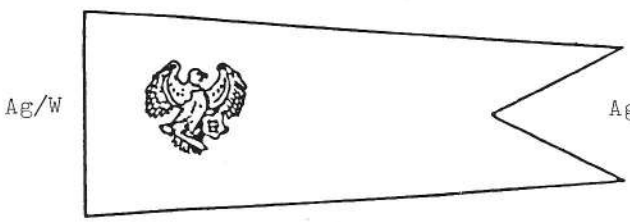

Fig. 27

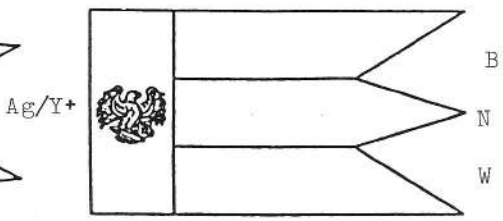

Fig. 28

Fig. 29 Gallardet de Capità de l'Armada del Cos de Defensa - Daurat amb el mateix emblema a l'asta i blau al vol.

Fig. 30 Gallardet de Capità de sector - Blau a l'asta i bicolor daurat damunt de blanc al vol.

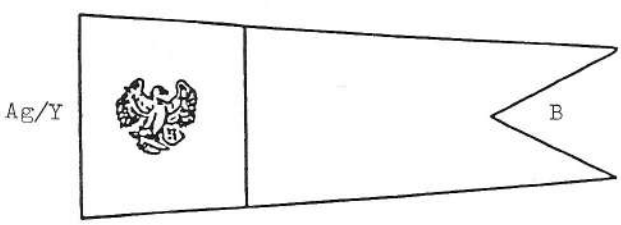

Fig. 29

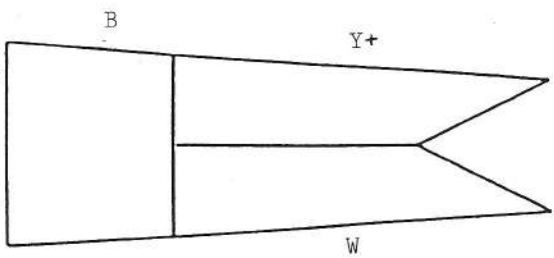

Fig. 30

Fig. 31 Gallardet de Capità del Cos de Defensa - Blau a l'asta i daurat al vol.

Fig. 32 Gallardet de Capità de Divisiò del Cos de Defensa - Blau a l'asta i blanc al vol.

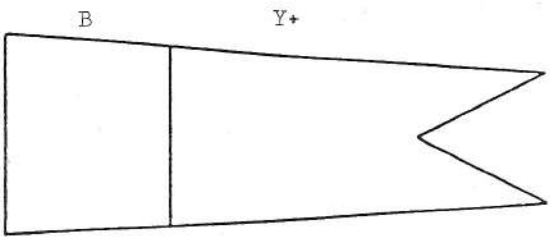

Fig. 31

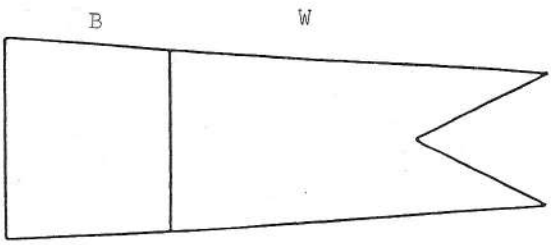

Fig. 32

Fig. 33 Bandera del Quarter General de l'Armada - Blava, negra i blanca amb dues àncores daurades creuades en sautor damunt d'un cantó blanc.

Fig. 34 Bandera de Duanes - El mateix amb un cantó vermell que porta una lletra T blanca i caduceus negres en sautor.

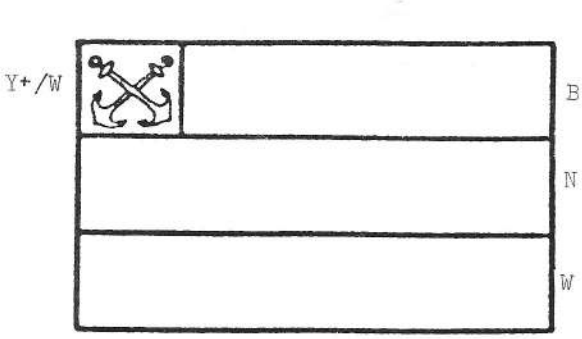

Fig. 33

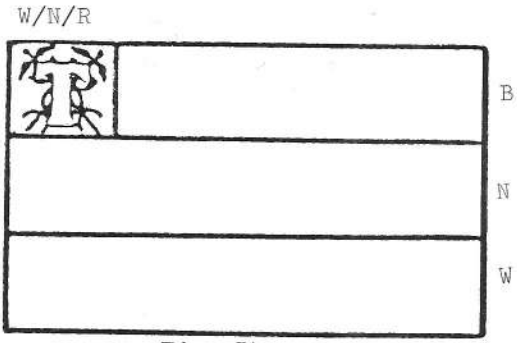

Fig. 34

Fig. 35 Bandera de les Estacions de Salvament - El mateix amb un cantó blanc que duu una creu vermella damunt de dues àncores daurades posades en sautor.

Fig. 36 Gallardet del Cap de l'Armada - A l'asta un rectangle blanc amb dues àncores daurades en sautor, el vol dels colors nacionals.

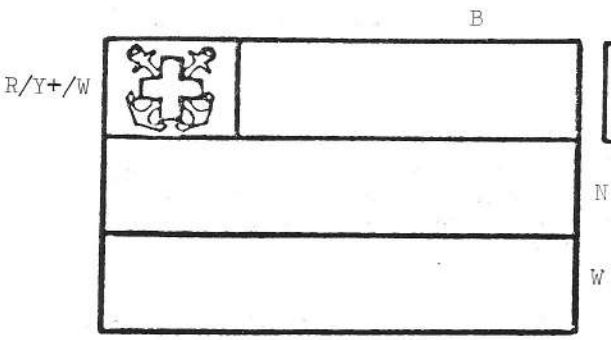

Fig. 35

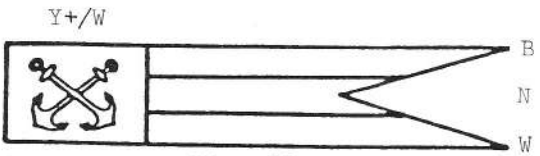

Fig. 36

Fig. 37 Gallardet del Ministre de Transports - El mateix, però substituint les àncores per un emblema daurat.

Fig. 38 Guió del Cap de Comandament de les Fortaleses Costeres - Blanc, emblema de dos canons i un àncora daurats creuats sobre quadrat vermell, al centre d'una creu blava damunt d'un sautor negre.

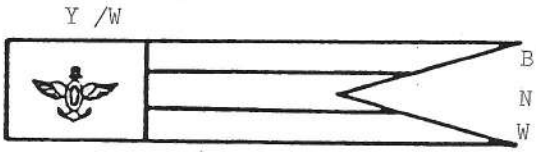

Fig. 37

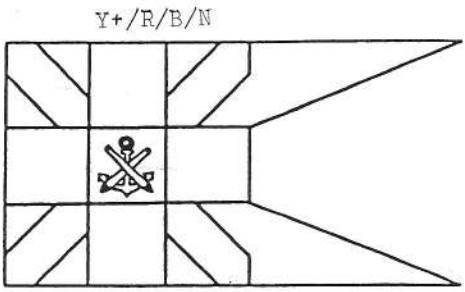

Fig. 38

Fig. 39 Armes del Club de Rem de Pärnu - Damunt d'un sautor vermell l'escut d'armes de la ciutat de Pärnu: escut blau, un bras que surt d'un núbol. El bras el bras està agafant una creu daurada. Al costat de la creu hi ha una clau daurada.

Fig. 49 Bandera del Club de Rem de Pärnu - Blava, negra i blanca amb un disc amb una anella exterior negra i una interior blava. Al centre l'escut descrit més amunt.

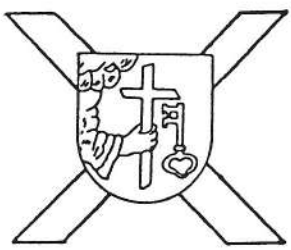

Fig. 39

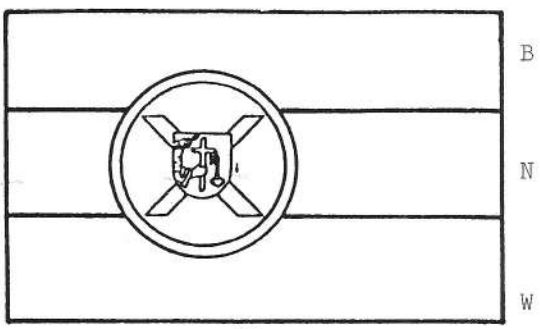

Fig. 49

Fig. 40 Escut d'armes del Club de Rem de Tartu i l'Unió Esportiva "Taara" - Sobre un sautor verd l'escut de la Ciutat: de gules, porta de ciutat d'argent amb dues torres. Entre les torres sobre la porta, espasa i clau d'argent creuades en sautor. Fora al voltant de l'escut les lletres daurades: T, al damunt, i S, a cada costat.

Fig. 50 Bandera del Club de Rem de Tartu i del Club Esportiu "Taara" - El mateix que en la fig. 49 amb les armes de la fig. 40.

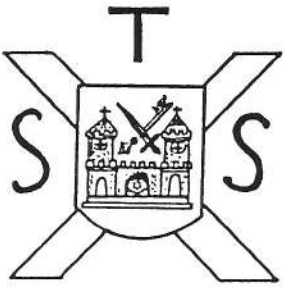

Fig. 40

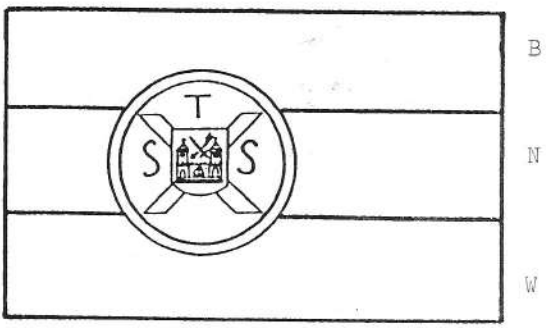

Fig. 50

Fig. 41 Escut d'Armes del Club de Iots d'Arensburg - Argent amb creu blava. Damunt de dues àncores en sautor daurades. Timbrat de casc de caballer en negre amb dues ales daurades.

Fig. 51 Bandera del Club de Iots d'Arensburg - El mateix sistema anteriorment descrit

Fig. 41

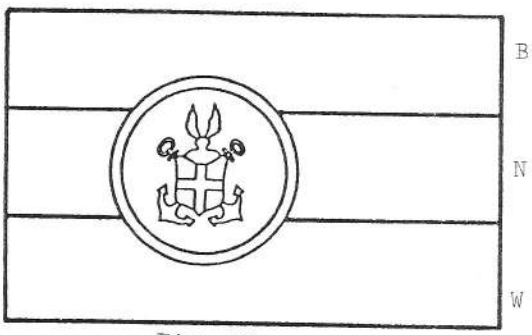

Fig. 51

Fig. 42 Escut d'Armes del Club Esportiu Marítim d'Oesel - Nau vikinga daurada damunt d'onades blaves. Vela verda amb franja al mig vermella amb les lletres SMS en blanc.

Fig. 52 Bandera del Club Esportiu Marítim d'Oesel - Igual procediment.

Fig. 42

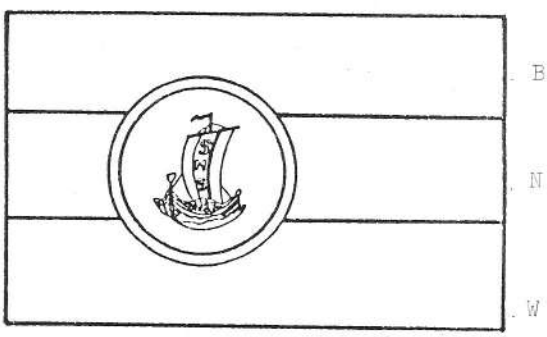

Fig. 52

Fig. 43 Club de Iots de Pärnu - Les mateixes armes que la ciutat de Pärnu: D'atzur amb un bras sortint d'un núbol. La mà porta una creu daurada, i al costat hi ha una clau també daurada. El núbol és d'argent, i el bras està vestit amb robes de gules.

Fig. 53 Bandera del Club de Iots de Pärnu - El mateix procediment.

Fig. 43

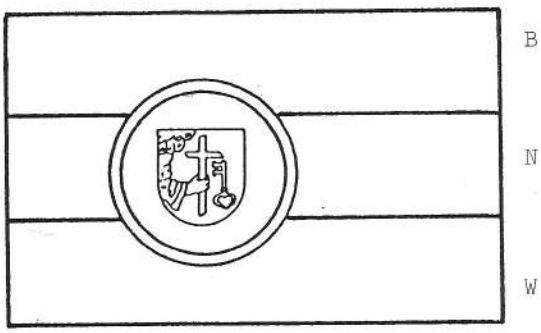

Fig. 53

Fig. 44 Escut d'Armes del Club de Iots de Tallin - De gules amb creu d'argent. Al voltant les lletres JTK en negre.

Fig. 54 Bandera del Club de Iots de Tallin - El mateix sistema.

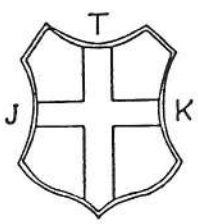

Fig. 44

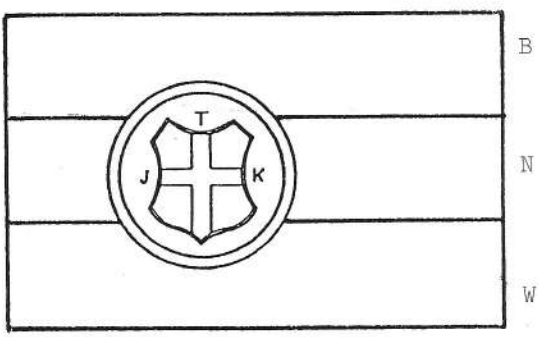

Fig. 54

Fig. 45 Escut d'Armes del Club de Rem de Tartu - Disc amb la part superior blava i l'inferior blanca. Dos rems en sautor daurats, flotador blanc i una àncora d'argent. Els números 1875 en negre.

Fig. 55 Bandera del Club de Rem de Tartu - El mateix que abans.

Fig. 45

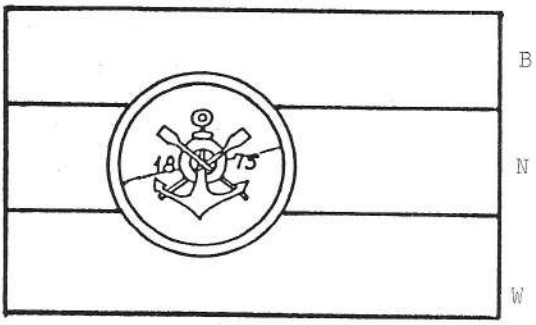

Fig. 55

Fig. 46 Escut d'Armes del Club de Iots i Marítim d'Estònia - Les armes majors de Tallin -daurat amb tres lleopards d'atzur. Per timbre casc d'argent gris amb corona daurada. Sobre la sorona una dona amb vestit blau pregant dreta sobre un núbol, coronada d'or i amb escut de gules. A dreta i esquerra mantells d'argent.

Fig. 56 Bandera del Club de Iots i Marítim d'Estònia - El mateix.

Fig. 46

Fig. 56

Fig. 47 Escut d'Armes del Club de Iots d'Hapsa - Les armes de la ciutat d'Hapsa d'or amb una muralla amb dues torres i una porta, en gules. Al costat de la torre una àliga de sabre.

Fig. 57 Bandera del Club de Iots d'Hapsa - El mateix.

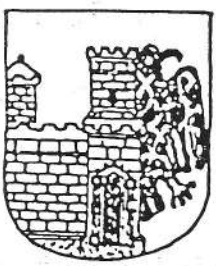

Fig. 47

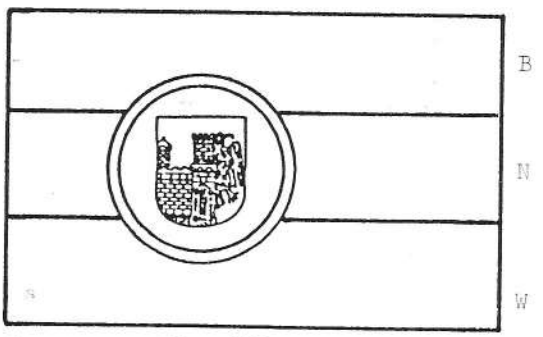

Fig. 57

Fig. 48 Escut d'armes del Club de Iots de Narva - Les Armes de la ciutat de Narva Oval d'atzur, una espasa entre dues bales de canó a dalt de l'escut. Al mig dos peixos. Abaix de tot una espasa i una bala de canó. Tot d'argent. Cartela de dos corns de l'abundor daurats amb grans de blat de moro.Timbrat amb mig cos d'àngel amb àles esteses d'argent.

Fig. 58 Bandera del Club de Iots de Narva - El mateix sistema.

Fig. 48

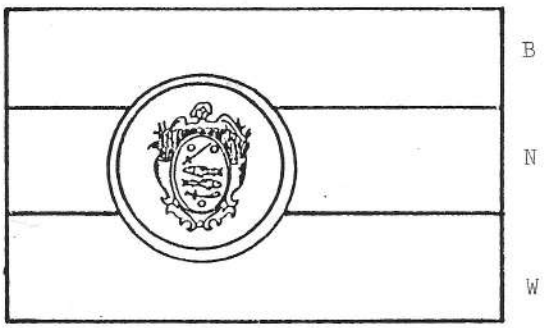

Fig. 58

Fig. 59 Bandera del Districte de Virumaa - Blanca sobre verda amb l'escut d'Armes en el mig de la franja blanca.

Fig. 60 Escut d'Armes del Districte de Virumaa - D'atzur una muralla de totxos amb torre, d'argent. Sostre de gules. Sobre la muralla dues espases en sautor, d'argent amb els mànecs d'or.

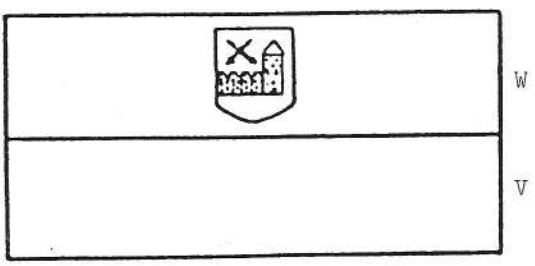

Fig. 59

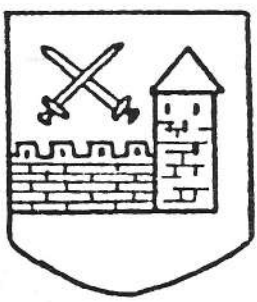

Fig. 60

ig. 61 Bandera del Districte de Järvemaa - Blanca i verda amb l'escut.

ig. 64 Escut d'Armes del Districte de Järvemaa - D'atzur, una fortalesa amb una torre, d'argent. Tres onades d'argent.

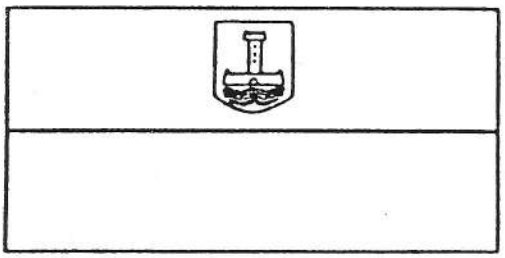

Fig. 61

Fig. 64

Fig. 63 Bandera del Districte d'Harjumaa - Blanca i verda amb l'escut.

Fig. 62 Escut d'Armes del Districte d'Harjumaa - De gules, creu d'argent.

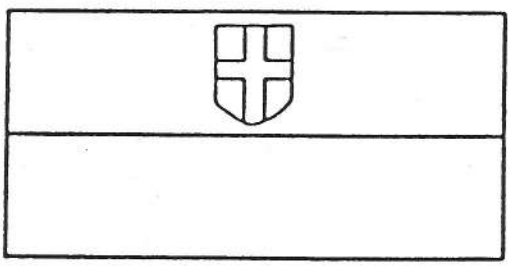

Fig. 63

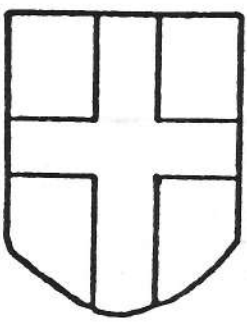

Fig. 62

Fig. 65 Bandera del Districte de Viljandimaa - Blanca i verda amb l'escut.

Fig. 66 Escut d'Armes del Districte de Viljandimaa - D'atzur, àliga d'argent amb llengua i urpes d'or. Amb la pota dreta agafa una espasa d'argent amb el mànec d'or. Escudet sínople amb tres espigues de blat d'or.

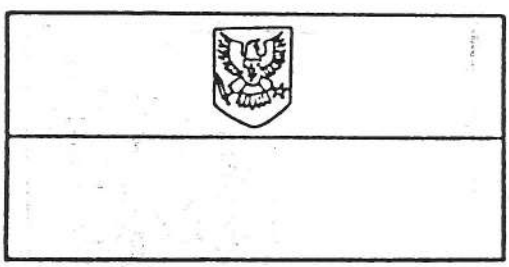

Fig. 65

Fig. 66

Fig. 67 Bandera del Districte de Tartumaa - Blanca i verda amb l'escut.

Fig. 70 Escut d'Armes del Districte de Tartumaa - D'atzur, un estel de sis puntes daurat, tres onades d'argent i una branca de roure amb tres fulles, d'or.

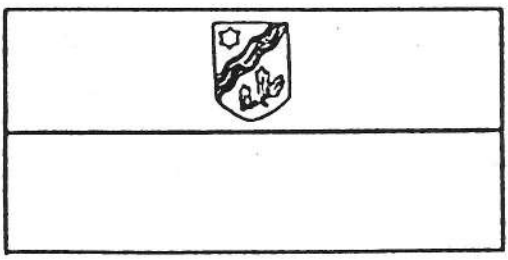

Fig. 67

Fig. 70

Fig. 69 Bandera del Districte de Petserimaa - Blanca i verda amb l'escut.

Fig. 68 Escut d'Armes del Districte de Petserimaa - D'atzur una arpa daurada.

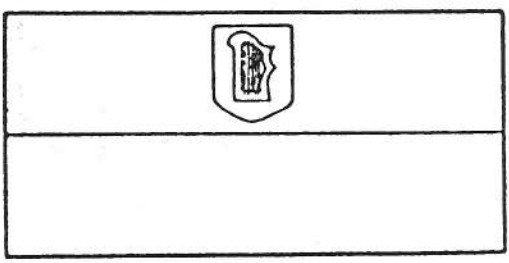

Fig. 69

Fig. 68

Fig. 71 Bandera del Districte de Läänemaa - Blanca i verda amb l'escut.

Fig. 74 Escut d'Armes del Districte de Läänemaa - De gules, àliga d'argent amb llengua, urpes i aura, d'or.

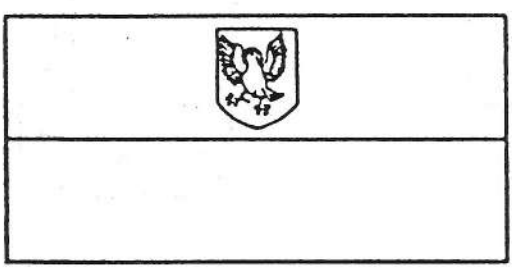

Fig. 71

Fig. 74

Fig. 73 Bandera del Districte de Vorumaa - Blanca i verda amb l'escut.

Fig. 76 Escut d'Armes del Districte de Vorumaa - D'atzur, anell d'or, espasa d'argent amb mànec d'or.

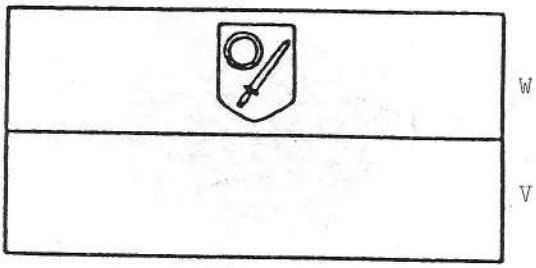

Fig. 73

Fig. 76

Fig. 75 Bandera del Districte de Valgamaa - Blanca i verda amb l'escut.

Fig. 72 Escut d'Armes del Districte de Valgamaa - Trinxat d'atzur i argent. Sobre el camper d'atzur quatre estels de cinc puntes d'argent.

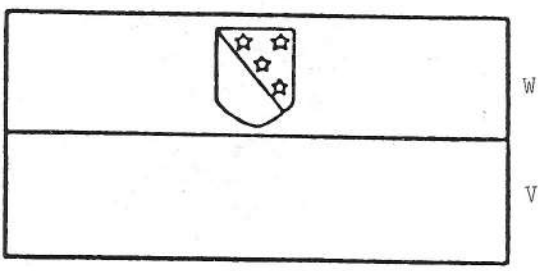

Fig. 75

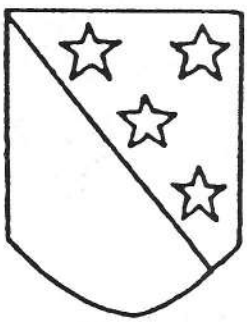

Fig. 72

Fig. 77 Bandera del Districte de Saaremaa - Blanca i verda amb l'escut.

Fig. 80 Escut d'Armes del Districte de Saaremaa - D'atzur, una nau vikinga d'argent amb set escudets d'or. Tres onades d'argent.

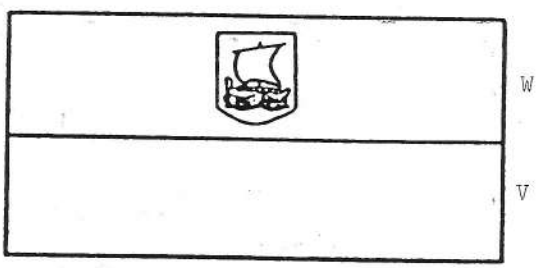

Fig. 77

Fig. 80

Fig. 79 Bandera del Districte de Pärnumaa - Blanca i verda amb l'escut.

Fig. 78 Escut d'Armes del Districte de Pärnumaa - D'or, un os de sabre amb les urpes, las dents i els ulls, d'argent. Llenguat de gules.

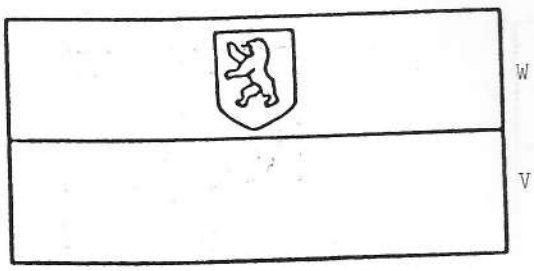

Fig. 79

Fig. 78

Fig. 81 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Marítima de Virumaa - Camper groc amb un cercle blanc i al mig l'escut descrit al núm. 60

Fig. 82 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Marítima de Järvamaa - El mateix amb l'escut descrit al núm. 64.

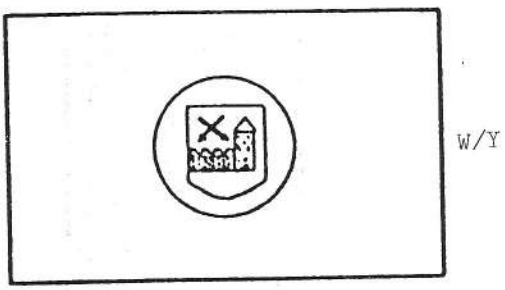

Fig. 81

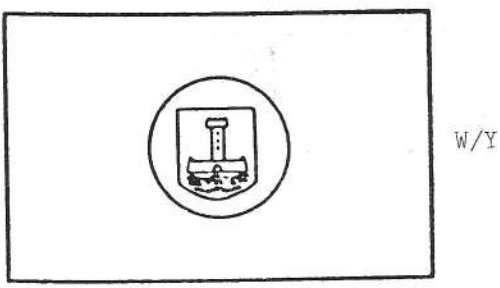

Fig. 82

Fig. 83 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Marítima de Harjumaa - El mateix amb l'escut descrit al núm. 62.

Fig. 84 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Marítima de Viljandimaa - El mateix amb l'escut descrit al núm. 66.

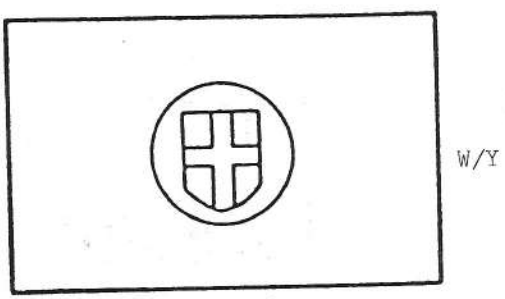

Fig. 83

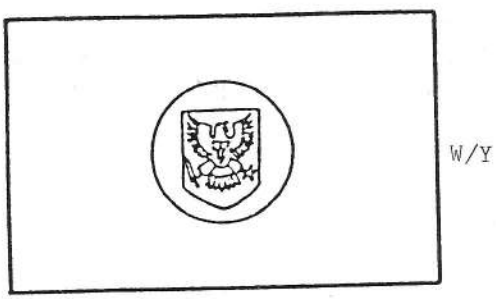

Fig. 84

Fig. 85 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Marítima de Tartumaa - El mateix amb l'escut descrit al núm. 70.

Fig. 86 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Marítima de Petserimaa - El mateix amb l'escut descrit al núm. 68.

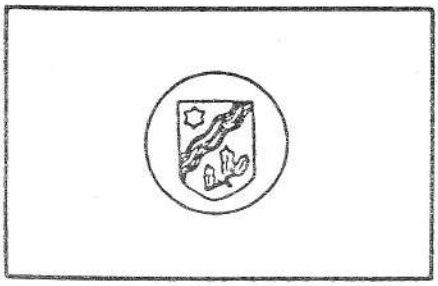

Fig. 85

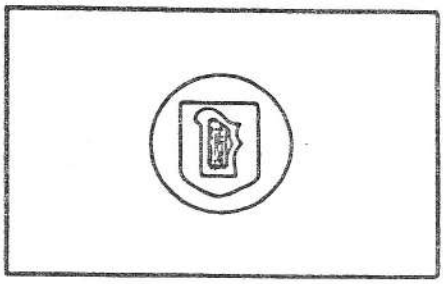

Fig. 86

Fig. 87 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Marítima de Lääne - El mateix amb l'escut descrit al núm. 74.

Fig. 88 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Marítima de Vorumaa - El mateix amb l'escut descrit al núm. 76.

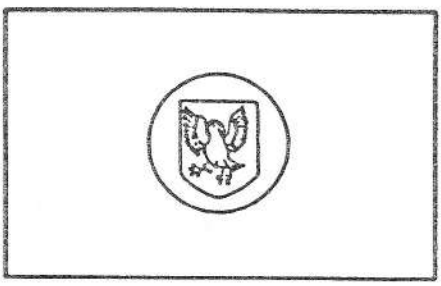

Fig. 87

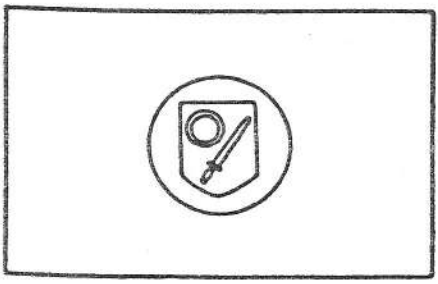

Fig. 88

Fig. 89 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Marítima de Valgamaa - El mateix amb l'escut descrit al núm. 72.

Fig. 90 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Maítima de Saaremaa - El mateix amb l'escut descrit al núm. 80.

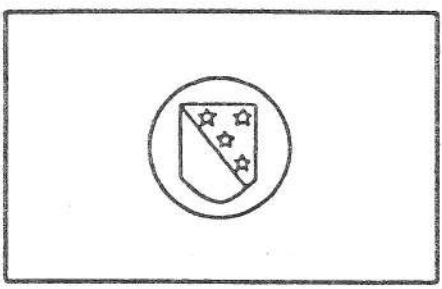

Fig. 89

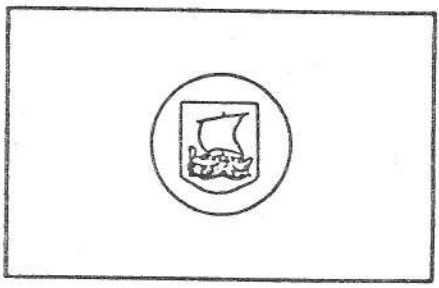

Fig. 90

Fig. 91 Bandera de la Unitat Naval de la Zona Marítima de Pärnumaa - El mateix amb l'escut descrit al núm. 78.

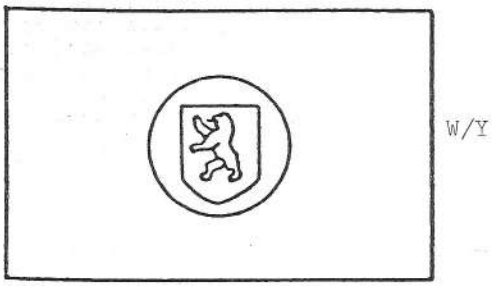

Fig. 91

Fig. 92 Bandera de Tallin, capital d'Estònia - Blava, blanca, blava, blanca, blava, blanca.

Fig. 93 Bandera de Tartu. Ciutat Universitaria - Blanc damunt de vermell.

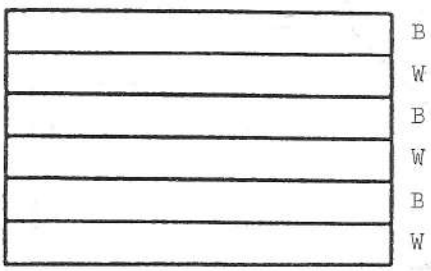

Fig. 92

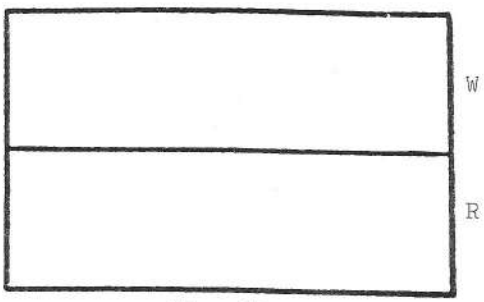

Fig. 93

socis

RAFAEL	RODA I JULBE	C/AMPLE, 3	08002 BARCELONA	
LLUIS	VILALTA I SERRA	C/SANTA MAGDALENA SOFIA, 7-15	08034 BARCELONA	
JOAN CARLES	CEBRIAN LOPEZ	FONT D'EN LLERES, 9	17520 PUIGCERDÀ	GIRONA
JORDI JOAN	VITALLÉ LOBERA	C/LEPANTO 396	08025 BARCELONA	
EMIL	DREYER	THERMENSTRASSE, 9	4310 RHEINFELDEN	SUISSA
AMERICA	SÀNCHEZ	C/ALBERES, 18	08017 BARCELONA	
VICENÇ TOMÀS	OLCINA PEREZ	C/OLIVER, 18	03800 ALCOI	ALACANT

VEXIL-LA CATALANA és una publicació de l'ASSOCIACIÓ CATALANA DE VEXIL-LOLOGIA

Suscripcions i col·laboracions:
Jordi Perez Ibàñez
C/. Joan Riera, 43-46, 3r. 1a.
08031 Barcelona

Directora:
Anna Maria Galan Pla
C/. Mineria, 17, 3r. 9a.
08004 Barcelona

---

estudi-6 D.L. B-15942/85